

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športna vzgoja

ANALIZA IGRE SLOVENSKE FUTSAL REPREZENTANCE NA EURU 2014

DIPLOMSKO DELO

MENTOR:

izr. prof. dr. Marko Šibila, prof. šp. vzg.

SOMENTOR:

asist. dr. Marko Pocrnjič, prof. šp. vzg.

RECENZENT:

doc. dr. Primož Pori, prof. šp. vzg.

Avtor:

GAŠPER STRŽINAR

Ljubljana, 2014

ZAHVALA

Zahvaljujem se moji družini in prijateljem, ki so mi ob pisanju diplome in v času študija stali ob strani in me podpirali.

Zahvaljujem se tudi profesorju dr. Marku Pocrnjiču za pomoč in nasvete pri nastajanju diplomskega dela.

Ključne besede: mali nogomet, futsal, slovenska futsal reprezentanca, EURO 2014, analiza igre, faza napada, faza obrambe

ANALIZA IGRE SLOVENSKE FUTSAL REPREZENTANCE NA EURU 2014

Gašper Stržinar

IZVLEČEK:

Namen analize je bil ugotoviti osnovne značilnosti igre slovenske futsal reprezentance na evropskem prvenstvu 2014 v Belgiji tako v obrambi kot tudi v napadu.

Na podlagi posnetkov tekem smo analizirali tri tekme slovenske reprezentance glede na 14 glavnih spremenljivk. To so: vrsta napada, analiza preigravanj in prodorov, analiza ustvarjenih priložnosti, analiza udarcev, analiza doseženih zadetkov, analiza izgubljenih žog, število zaporednih podaj do udarca na vrata, vrsta napada nasprotnika, analiza priložnosti nasprotnika, analiza zadetkov nasprotnika, postavitve obrambe glede na prostor, način pridobitve posesti žoge slovenske reprezentance, odvzemanje žoge glede na prostor in število narejenih prekrškov. Glavne spremenljivke so bile razdeljene na skupno 55 podspremenljivk.

Postavili smo 12 hipotez, od katerih smo jih 7 sprejeli.

Z analizo smo ugotovili, da:

- slovenska reprezentanca največkrat napade nasprotnika z organiziranim napadom na postavljeno obrambo,
- si slovenska reprezentanca na tekmah pripravi največ priložnosti po individualni akciji,
- slovenska reprezentanca doseže največ zadetkov po priložnosti iz prekinitve,
- slovenska reprezentanca največ golov doseže po streljih z razdalje več kot 10 metrov,
- slovenska reprezentanca največ žog izgubi in pridobi po netočni podaji,
- slovenska reprezentanca največkrat postavi obrambo in odvzame žogo v srednji tretjini igrišča,
- slovenska reprezentanca največ zadetkov prejme po nasprotnikovem napadu z vratarjem – dodatnim igralcem v polju,
- slovenska reprezentanca si v povprečju za dosego zadetka poda manj kot enkrat.

Key words: futsal, Slovenian national futsal team, EURO 2014, game analysis, attack phase, defense phase

ANALYSIS OF THE GAME OF SLOVENIAN NATIONAL FUTSAL TEAM IN EURO 2014

Gašper Stržinar

ABSTRACT:

The purpose of the analysis was to determine the basic characteristics of the game of Slovenian futsal team at the European Championship in 2014 in Belgium, both in defense and attack phase.

Based on recordings of the matches, we analyzed three matches of the Slovenian national team according to the 14 main variables. These variables are type of attack, analysis of dribbling and breakthroughs, created opportunities analysis, analysis of shots on goal, analysis of scored goals, analysis of lost balls, number of consecutive passes before the shot on goal, type of attack of the opponent, analysis of the opponent's created opportunities, analysis of the opponent's goals scored, setting up defense depending on the space, the method of obtaining possession of the ball of the Slovenian national team, analysis of taking the ball from opponent depending on the space on the court and the number of fouls committed. The main variables were divided into a total of 55 sub-variables.

We formed 12 hypotheses, of which 7 were confirmed.

By analysis it was established that:

- Slovenian team usually attacks the opponent by attacking their placed defense
- Slovenian national team creates most of their opportunities from individual action
- Slovenian team scores most goals from set pieces
- Slovenian team scores most goals by shots from a distance of more than 10 meters
- Slovenian team has the most balls lost and acquired by inaccurate passes
- Slovenian team usually places defense and obtains the ball in the middle third of the court
- Slovenian team receives the most goals by an opponent's attack with the keeper - an extra player on the field
- Slovenian team makes, on average, less than one pass to score the goal.

Kazalo

1	UVOD	1
1.1	Futsal	1
1.2	Predmet in problem	7
1.2.1	Dosedanje raziskave v Sloveniji	8
1.3	Cilji in hipoteze	10
1.3.1	Cilji	10
1.3.2	Delovne hipoteze.....	10
2	METODE DELA	12
2.1	Vzorec merjencev	12
2.2	Vzorec spremenljivk	12
2.2.1	Glavne spremenljivke za analizo igre v napadu (30 spremenljivk).....	13
2.2.2	Glavne spremenljivke za analizo igre v obrambi (25 spremenljivk)	18
2.3	Pridobivanje in obdelava podatkov	20
3	REZULTATI IN RAZPRAVA.....	23
3.1	Tekma Slovenija : Italija.....	23
3.1.1	Primerjava med Slovenijo in Italijo.....	23
3.1.2	Faza napada.....	24
3.1.3	Faza obrambe	25
3.2	Tekma Slovenija : Azerbajdžan	26
3.2.1	Primerjava med Slovenijo in Azerbajdžanom.....	27
3.2.2	Faza napada.....	28
3.2.3	Faza obrambe	29
3.3	Tekma Slovenija : Španija	30
3.3.1	Primerjava med Slovenijo in Španijo	31
3.3.2	Faza napada.....	31
3.3.3	Faza obrambe	32
3.4	Slovenska reprezentanca na EURU 2014.....	34
3.4.1	Faza napada.....	34
3.4.2	Faza obrambe	35
3.4.3	OPIS ZNAČILNOSTI IGRE SLOVENSKE REPREZENTANCE	37
3.5	Preverjanje hipotez	39
4	SKLEP	40
5	VIRI	41

1 UVOD

Za nogomet velja, da je najpomembnejša postranska stvar na svetu, za njegovega malega brata – mali nogomet pa statistika pravi, da je najbolj priljubljena ekipna igra na svetu (Plaznik, 2009).

Mali nogomet večina pozna in razume predvsem kot obliko rekreacije, saj je to ena najbolj pogostih, če ne celo najpogostejša oblika rekreacije v Sloveniji. Temu je verjetno tako, ker za ta šport ne potrebujemo točno določenega števila igralcev in posebnih rekvizitov. Dovolj je le žoga in nekaj igralcev, vse ostalo pa se lahko prilagodi trenutnim okoliščinam. Čeprav je ta šport za večino oblika sprostitve, zabave in zadovoljitve potrebe po gibanju, pa obstaja tudi nekaj uradnih in tekmovalnih različic malega nogometa. Ena teh je tudi futsal. Nekateri igralci futsala so profesionalci in živijo od tega športa.

Kadar govorimo o tekmovalnem športu in profesionalizmu, sta seveda pomembna tako rezultat kot tudi napredek posameznika oz. ekipe. Za dober rezultat in predvsem za napredek pa je med drugim pomemben strokoven pristop trenerja. Ta zavzema tudi nenehno spremljanje in ocenjevanje napredka in odpravljanje pomanjkljivosti. V moštvenih športih, kot je tudi futsal, je pomanjkljivosti najlažje odkriti in napredek najlažje preučiti s pomočjo analize same igre.

Današnja nogometna igra se razlikuje od tistih v preteklosti. Igra se je od svojih začetkov nenehno razvijala, kar potrjuje zgodovinski pregled njenega nastajanja in razvoja. Vzroki sprememb so bili različni, predvsem pa so posledica analiziranja igre kot človekove ustvarjalne dejavnosti. Tudi zdajšnja igra je le trenutno stanje v njenem razvoju (Elsner, 2004).

Karakteristike igre futsala lahko, podobno kot pri velikem nogometu, predstavimo z različnih vidikov. Kadar govorimo o karakteristikah nogometne igre s strokovne plati, moramo upoštevati rezultate, dobljene na osnovi različnih analiz, izkušenj in raziskav. Bolj, ko strokovno delo temelji na objektivnih ocenah in analizah, na sodobnih metodah dela in rezultatih raziskav, toliko bolj smotrna in racionalna je tudi priprava nogometašev in ekip.

Ker je takih analiz in raziskav, sploh na področju malega nogometa in futsala zelo malo, smo se odločili, da bomo korak naprej v tej smeri storili mi.

1.1 Futsal

Futsal je šport, za katerega mnogi še niso slišali, če pa so, ga navadno enačijo z malim nogometom. Za začetek bomo predstavili razliko med malim nogometom in futsalom.

Mali nogomet je igra z žogo, katero lahko igrata moštvi s po 4, 5, 6 ali 7 igralci. Igra se lahko v dvorani na parketu ali umetni masi, lahko pa tudi na zunanjih površinah, na travi, betonu ali pesku. Dimenzije igralnih površin lahko variirajo od 10 m x 15 m do 30 m x 70 m. Mali nogomet lahko igramo od 2 x 5 minut igre do 2 x 30 minut igre. Ob tem se ura lahko zaustavlja ob prekinitvah ali pa prosto teče. Žoga, s katero se igra mali nogomet, je lahko dimenzije 4 ali 5, lahko je odbojna, pol-odbojna ali ne-odbojna. Mali nogomet lahko torej

igramo po različnih pravilih, ki jih prilagodimo številu igralcev, dimenzijam igrišča ter različnim drugim željam (Kragelj, 2009). Ravno zaradi prilagodljivosti je mali nogomet ena izmed najbolj priljubljenih oblik rekreacije in zabave v Sloveniji in svetu, sploh med moškim delom populacije.

Futsal pa je tekmovalna oblika malega nogometa, ki se igra v skladu s Pravili igre za futsal, ki jih določa FIFA. Mali nogomet predstavlja torej nadpomenko futsalu. Gre za izredno dinamično in zanimivo igro, kjer je bistvenega pomena tehnična podkovanost posameznika in njegova iznajdljivost na majhnem prostoru.

Beseda futsal se uporablja v vseh članicah UEFA (Združenje evropskih nogometnih zvez) in FIFE (Svetovno združenje nogometnih zvez), kjer se ta šport (zvrst) igra. Izhaja iz portugalskega izraza »futebol de salão« oziroma španskega »fútbol de salón/sala«, kar lahko prevedemo kot dvoranski nogomet ali nogomet v dvorani (Plaznik, 2009). Prej je bila pri nas v uporabi samo beseda mali nogomet, vendar se po posvetovanju Komisije za mali nogomet pri NZS tudi v Sloveniji od leta 2006 uporablja beseda futsal, ki je bolj specifična za to panogo. Na podlagi tega imena pa je tudi možnost trženja le-te večja (Žerdin, 2007). Futsal torej predstavlja igro, ki ima točno določena pravila, število igralcev, velikost igrišča, čas trajanja in žogo. Futsal se, tako kot veliki nogomet, razvija in širi zelo hitro, čeprav je treba reči, da ta šport še zdaleč ni tako prepoznaven in medijsko podprt kot nogomet. Podobno kot pri velikem nogometu, tudi v futsalu potekajo različna tekmovanja na državni in mednarodni ravni, in sicer pod okriljem UEFA in FIFE.

Pravila futsala

Pravila futsala so v osnovi podobna, a hkrati bistveno drugačna od pravil velikega nogometa. Najnovejša futsal pravila FIFE, ki so jih določili leta 2012 vsebujejo 17 različnih točk – sklopov pravil. Opisali bomo samo nekaj bistvenih pravil za lažje razumevanje te igre.

Igrišče mora biti dolgo od 25 do 42 metrov in široko od 16 do 25 metrov. Na mednarodnih tekmah pa mora biti dolgo od 38 do 42 metrov, široko pa od 20 do 25 metrov. Igralna površina mora biti ravna in gladka, po možnosti iz lesa ali umetne snovi, beton ali asfalt pa nista primerna. Na igrišču morajo biti naslednje črte oz. znaki: meje igrišča, sredinska črta, središčna točka in okoli nje krog s polmerom 3 metre, kazenski prostor, mesto za izvajanje kazenskega udarca (6 m), drugo mesto za izvajanje kazenskega udarca (10 m), kotni lok in prostor za menjave. Goli so velikosti 3 m x 2 m.

Žoga mora biti okrogla, narejena iz usnja ali drugega primerne materiala, obsegati mora med 62 in 64 cm, teža mora biti vsaj 400 g in največ 440 g, pritisk v njej pa mora znašati med 0,6 in 0,9 atm na morsk gladini. Žoga je velikosti št. 4.

Tekmo igrata ekipi, ki imata na igrišču največ 5 igralcev, od katerih je eden vratar (4 + 1). Največje število rezervnih igralcev je 9, število menjav med tekmo je neomejeno. Menjave so leteče. Menjava mora biti izvedena v zato določenem prostoru. Tekma traja 2 polčasa po 20 minut, vmes je odmor, ki ne sme biti daljši od 15 minut. Vsaka ekipa ima na voljo eno minuto odmora v vsakem polčasu. Merjenje igralnega časa izvaja časomerilec, ki ustavlja uro ob vsaki prekinitvi.

Prekrški se v futsalu kaznujejo z direktnim prostim udarcem, kazenskim udarcem ali indirektnim prostim udarcem. Prekrški za direktne udarce se štejejo kot akumulirani prekrški.

Ko ekipa v enem polčasu stori šesti in vsak naslednji akumulirani prekršek, nasprotna ekipa izvaja prosti udarec z desetih metrov ali z mesta, kjer je bil storjen ta prekršek. Prepovedanih položajev v futsalu ni.

Udarec iz avta je postopek za nadaljevanje igre, iz katerega ni mogoče doseči zadetka. Udarec iz avta se izvaja z nogo, nasprotni igralci pa morajo biti oddaljeni vsaj 5 metrov od žoge. Žoga mora mirovati in se dotikati črte. Za izvedbo ima igralec na voljo 4 sekunde.

Žoga je v igri, dokler s celotnim obsegom ne preide mejne črte igrišča. Enako velja pri doseganju zadetka. Gol velja, ko je žoga s celotnim obsegom čez črto oz. navidezno linijo golove črte, če je žoga v zraku.

Vmetavanje od vrat (gol-avt) je način nadaljevanja igre, če gre žoga za vrata. Vratar mora s katere koli točke znotraj kazenskega prostora z rokami vreči žogo izven le-tega. Na voljo ima 4 sekunde (Tivold, 2012).

Primerjava futsala in velikega nogometa

Futsal in (veliki) nogomet sta športa, ki sta si med seboj zelo podobna. Baza oz. osnova futsala je namreč nogomet. Futsal si je od nogometa »sposodil« osnovna gibanja v igri, podaje, preigravanja, udarce itd. Mirno lahko torej rečemo, da je futsal nogometna igra, ki je z velikega igrišča prenesena na manjši prostor z manjšim številom igralcev in prilagojeno žogo (Habibija, 2009). Poleg podobnosti teh dveh športov obstaja tudi veliko število razlik.

Frekvenca ponavljanja tehničnih in taktičnih elementov je pri futsalu zaradi manjšega števila igralcev bistveno večja in je zato lahko odlično dopolnilno sredstvo tehnične priprave in izpopolnjevanja nogometašev, posebej v času, ko je mogoč le trening v dvorani.

Igra na manjšem igrišču, vsebuje zanj posebej značilne gibalne aktivnosti. Čeprav je večina tehničnih elementov identična elementom nogometa, je razlika v izvedbi, hitrosti in frekvenci le-teh ogromna. Veliko je kratkih sprintov in hitrih sprememb smeri gibanja. Potrebna je večja hitrost in natančnost izvedbe vseh gibanj. Streli na vrata so nenadni in izvedeni hitro. Pogosto so izvedeni iz neposredne bližine vrat. Igra z glavo je manj prisotna, ker igra poteka večinoma po tleh. Manj je tudi dolgih podaj. Igralec mora biti ves čas v gibanju, zato s to igro razvijamo hitrost, eksplozivnost, koordinacijo, agilnost in anaerobno ter aerobno vzdržljivost (Urbančič, 1992). Značilnosti futsala sta tudi uporaba podplata stopala pri zaustavljanju, vodenju ter podajanju žoge in pa udarec s konico prstov – »špic« udarec, kar pri velikem nogometu vidimo bolj redko.

Poimenovanje igralnih mest je pri velikem nogometu točno določeno. Obrambni igralec se sicer lahko znajde tudi pred nasprotnikovim golom, predvsem ob prekinitvah, vendar pa se ve, da je njegova osnovna naloga branjenje svojega gola in postavitve blizu njega. Pri futsalu pa igralna mesta niso točno določena, lahko rečemo, da vsi igralci približno enakomerno igrajo in sodelujejo v obeh fazah igre.

Za futsal so značilni preobrati in hitre spremembe poteka srečanja ali rezultata. Zelo pogosti so protinapadi. Prav to še dodatno vpliva na lepoto in atraktivnost tega športa. V velikem nogometu zaradi večjega števila igralcev po napaki igralca skoraj vedno obstaja vsaj en igralec, ki lahko popravi napako soigralca. V futsalu pa je vsaka minimalna napaka težko popravljiva, zato morajo igralci biti zelo pozorni, da ne »izpadejo iz igre«.

Obstaja mit, ki pravi, da so nizko rasli igralci rojeni za futsal, za kar pa ne obstaja nobena preverjena potrditev. Res pa je, da so manjši igralci načeloma bolj spretni in hitri, kar jim pri futsalu pride še kako prav. Vendar ima skoraj vsaka futsal ekipa v kadru tudi kakšnega visokega in robustnega igralca – »sidraš-a«, ki ga navadno uporabi za zadrževanje žoge v napadu. Pri nogometu pa so morfološke značilnosti igralca odvisne predvsem od njegovega igralnega mesta.

Igralski staž nogometašev se v povprečju začne končevati kmalu po 35. letu, medtem, ko je pri igralcih futsala ta starostna meja nekoliko dvignjena. Temu je tako predvsem zato, ker so igralci futsala manj podvrženi različnim naporom kot igralci nogometa. Igralci futsala niso izpostavljeni vremenskim nevšečnostim niti oteženim okoliščinam, kot sta na primer slabo pripravljena zelenica ali razmočeno igrišče. Njihova tekma traja bistveno manj časa, igralci pa med tekmo tudi izstopajo iz igre in počivajo na klopi. Poleg tega je v futsalu tudi bistveno manj grobosti in prekrškov, kot pri velikem nogometu, kjer so dovoljeni tudi drseči starti. Posledično je tudi manjše število poškodb. Vse to seveda pripomore k temu, da njihovo telo zdrži napore do višje starosti. Seveda pa povsod obstajajo izjeme (Habibija, 2009).

To so bile nekatere razlike glede same igre in igralcev, veliko razlik pa se nanaša tudi na pravila igre. Bistvene razlike glede pravil so na primer leteče menjave in neomejeno število le teh, »time outi«, nedovoljeni položaji, velikost igrišča in golov, igralni čas ter lastnosti žoge. Vse razlike so predstavljene v Tabeli 1. Posamezna pravila futsala pa so opisana že zgoraj.

Tabela 1: Razlike v pravilih igre nogometa in futsala

Nogomet	Futsal
Velikost igrišča (mednarodne tekme): širina od 64 m do 75 m, dolžina od 100 m do 110 m	Velikost igrišča (mednarodne tekme): širina od 20 m do 25 m, dolžina od 38 m do 42 m
Igra se zunaj, na travi (naravna, umetna)	Igra se v dvorani na umetni masi ali parketu
Goli so velikosti 7,32 m x 2,44 m	Goli so velikosti 3 m x 2 m
Žoga velikosti 5	Žoga velikosti 4, težja žoga
Na igralni površini je lahko največ 11 igralcev ene ekipe (10 + vratar)	Na igralni površini je lahko največ 5 igralcev ene ekipe (4 + vratar)
Na klopi je lahko 6 rezervnih igralcev	Na klopi je lahko 9 rezervnih igralcev
Trajanje igre: 2 x 45 minut brez ustavljanja igralnega časa ob prekinitvah	2 x 20 minut z ustavljanjem igralnega časa ob prekinitvah
Največ 3 menjave na tekmi, ob prekinitvah	Neomejeno število »letečih« menjav
Igralec, ki je zamenjan, ne more več v igro	Neomejeno število menjav vseh igralcev
Stranski avt se izvaja z roko	Stranski avt se izvaja z nogo
Tekme sodijo 4 sodniki (na nekaterih tekmah 6)	Tekme sodita 2 sodnika (na nekaterih tekmah 3)
Ni »time-outa«	En »time-out« v vsakem polčasu
Pravilo prepovedanega položaja – »offside«	Ni prepovedanih položajev
Na tekmi je neomejeno število prekrškov	Dovoljenih 5 prekrškov v vsakem polčasu, za vsak nadaljnji prekršek se izvaja kazenski strel z 10 metrov brez živega zidu

Oprema se med športoma poleg žoge razlikuje še v obutvi. Pri nogometu igralci nosijo »kopačke« oz. t.i. nogometne čevlje s t.i. »kramponi«, pri futsalu pa igralci uporabljajo

dvoranske copate z običajnim podplatom. Ščitnikov za goleni igralci futsala ne nosijo.

Zgodovina futsala

Fustal se je začel igrati že davnega leta 1930 v glavnem mestu Urugvaja, Montevideu v Južni Ameriki. Začetnik te igre je Juan Carlos Ceriani (1906–1996), sicer učitelj športne vzgoje. Zaradi pomanjkanja prostora za igranje nogometa, ki je bil takrat že zelo popularen, si je izmislil tako imenovano »five a side« (5 na vsaki strani) verzijo nogometa v dvorani. Pravila igre je sestavil iz pravil športov, kot so nogomet, košarka, rokomet in vaterpolo.

Kmalu po »izumu« se je futsal razširil po celi Južni Ameriki, najbolj pa v Braziliji, kjer so ga temperamentni Brazilci čez noč vzeli za svojega. Kmalu so to igro odkrili tudi v Evropi, nekoliko z zamudo pa v Združenih državah Amerike. Leta 1971 je bila ustanovljena prva mednarodna futsal zveza, imenovana FIFUSA (Federacion Internacional de Futbol de Salon), ki je prvo neuradno svetovno prvenstvo organizirala leta 1982 v Sao Paolu. Zmagala je Brazilija. Neuradnih prvenstev je bilo nato še nekaj, zadnji leta 1988 v Avstraliji, kjer je zmagala reprezentanca Paragvaja.

Do leta 1989 večina držav zapusti FIFUSO in se priključi FIFA (Mednarodna nogometna zveza), ki je pred tem tudi organizirala nekaj neuradnih prvenstev. Leta 1986 je FIFA drastično spremenila pravila igre, ki so pripomogla k hitrejši in bolj atraktivni igri. Leta 1989 pa je bilo pod njenim okriljem odigrano prvo uradno svetovno prvenstvo, in sicer januarja v Rotterdamu na Nizozemskem. Na prvenstvu je sodelovalo 16 reprezentanc iz vseh kontinentov. Zmagala je Brazilija, ki je v finalu premagala domačine z 2 : 1. Leta 1992 je sledilo svetovno prvenstvo v Hong Kongu, kjer so spet slavili Brazilci. Od takrat naprej se svetovna prvenstva v futsalu igrajo vsake 4 leta (Habibija, 2009).

Prvo neuradno evropsko prvenstvo v futsalu je bilo odigrano leta 1996 v Španiji. Na prvem uradnem evropskem prvenstvu leta 1999 prav tako v Španiji, so zmagali Rusi. Evropska prvenstva se od takrat naprej igrajo na 2 leti. Zadnje je bilo letos (2014) v Belgiji, kjer so zmagali Italijani. Do danes je bilo odigranih že 7 uradnih svetovnih in 8 evropskih prvenstev v futsalu. Na svetovnih prvenstvih so največkrat zmagali Brazilci (5x), na evropskih prvenstvih pa Španci (5x).

Načrtovali so, da bi futsal uvrstili že na Olimpijske igre v Barceloni leta 1992, vendar do danes ta šport na žalost še ni Olimpijska disciplina. Futsal se danes igra na vseh kontinentih, najbolj razvite države so Brazilija (futsal je tam za nogometom in odbojko tretji najbolj priljubljen šport), Španija, Italija in Rusija, kar dokazujejo tudi naslovi na največjih tekmovanjih (Kragelj, 2009). Te države tudi največ vlagajo v ta šport.

Futsal v Sloveniji

Futsal se je v Sloveniji začel igrati že v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, vendar prvi podatki o turnirjih segajo v začetek sedemdesetih let. Mali nogomet je bil pod okrilje NZS (Nogometna zveza Slovenije) sprejet leta 1984, ko je bila ustanovljena komisija za mali nogomet in organizirala poskusno prvenstvo – turnir v Ljubljani, na katerem je zmagala ekipa Avanturisti iz Zagorja ob Savi. Istega leta je bil ustanovljen prvi klub malega nogometa (KMN), in sicer KMN Branik Talci, ki je bil uradno registriran 21. 6. 1984. Kmalu za Talci je bilo

ustanovljenih še kar nekaj klubov.

Leta 1985 je sledilo prvo uradno prvenstvo NZS, na finalnem turnirju so sodelovale štiri ekipe, zmagala pa je ekipa KMN Talci iz Maribora. Slovensko prvenstvo se je od ustanovitve komisije do vključno sezone 1994/1995 igralo v turnirski obliki. Tekmovanje se je imenovalo Slovenski revijalni pokal (SRP). Leto 1995 pa je bilo za slovenski futsal prelomno leto. Na seji komisije za mali nogomet je bilo sprejeto, da se s sezono 1995/1996 začne slovensko prvenstvo igrati v ligaški obliki (Plaznik, 2009). Istega leta pa je bila ustanovljena tudi slovenska reprezentanca.

Zelo pomemben datum za slovenski futsal je 29. 9. 1995. Takrat so odigrali prvo kolo prve slovenske lige v malem nogometu (1. SLMN). Prva tekma je bila odigrana v Ormožu med Poetovio in Bronxom. Konec oktobra tega leta pa se je futsal reprezentanca udeležila njenega prvega uradnega tekmovanja, in sicer kvalifikacij za tretje svetovno prvenstvo. Slovenija je v svoji skupini zasedla tretje mesto in se na svetovno prvenstvo ni uvrstila. Prvi državni prvak novega prvenstva je spomladi leta 1996 postala ekipa Mila Juventus iz Šentjurja. Še isto sezono se je oblikovalo tudi pokalno tekmovanje. V finale sta se uvrstili ekipi Inženiring Šarbek Litija in Orkan Zbelovo. Zmagali so Litijani s 6 : 2.

V zadnjih sezonah potekajo tekmovanja pod okriljem NZS v enotni 1. SFL (1. slovenska futsal liga) z osmimi klubi, 2. SFL in Slovenskem futsal pokalu. Aktualni državni prvak je ekipa KMN Oplast Kobarid, ki je na peti tekmi po streljanju šestmetrovk premagala ekipo FC Litija z rezultatom 5 : 3 (2 : 2 po rednem delu). Pokal pa je osvojila FC Litija, ki je v finalu premagala ekipo KMN Sevnica z rezultatom 4 : 1. Poleg članskih tekmovanj potekajo tekmovanja tudi za mlajše igralce futsala, in sicer v kategorijah U21, U18, U15 in U13.

Ob koncu leta 2012 je bilo v Sloveniji registriranih 4069 igralcev futsala, do tega trenutka pa se je ta številka povečala. Trend napoveduje povečanje števila tudi v prihodnje, kar je zagotovo dokaz, da futsal uspešno išče svoj prostor na nogometnem zemljevidu Slovenije.

Kot pravi Kragelj (2009), se futsal v Sloveniji še vedno bori za svojo prepoznavnost. Zanimanje medijev in sponzorjev je še premajhno, organizacija sloni na posameznih zanesenjakih, večina dela pa je opravljenega prostovoljno. Rezultati in uspehi in uspešno kosanje slovenskih klubov in reprezentance z najboljšimi na svetu nam vlivajo optimizem in dajejo voljo, da se še naprej trudimo, da futsal v Sloveniji dvignemo na še višjo raven. Upamo, da bo k temu pripomogla tudi ta diplomska naloga.

Slovenska futsal reprezentanca

Slovenska futsal reprezentanca je bila ustanovljena leta 1995. Prvič se je zbrala avgusta tega leta v Škofji Loki, 15. septembra pa že odigrala prvo uradno, prijateljsko tekmo proti Slovaški. Rezultat je bil 1 : 1, prvi strelec za Slovenijo pa je bil Darko Daljević. Od takrat je do 4. 2. 2014 že odigrala 200 uradnih srečanj. Na 88-ih je zmagala, na 84-ih izgubila, 28 tekem pa je igrala neodločeno. Rekord po številu nastopov za Slovenijo je Benjamin Melink s 117 nastopi, Igor Osredkar pa je s 45 zadetki rekord po doseženih zadetkih. Do sedaj so reprezentanco vodili trije selektorji. Najprej Dušan Razboršek (1995–2000), nato Darko Križman (2001–2005), zdaj pa reprezentanco od leta 2005 naprej uspešno vodi Andrej Dobovičnik. Po skoraj 20 letih od ustanovitve naša reprezentanca na lestvicah FIFE in UEFA kotira zelo

visoko. Trenutno se na lestvici FIFE nahaja na 13. mestu (lestvica iz dne 12. 5. 2014).

Slovenska reprezentanca je do sedaj nastopila na 4 evropskih prvenstvih, na svetovno prvenstvo pa se na žalost še ni uspela uvrstiti. Na evropsko prvenstvo se je prvič uvrstila leta 2003, ko je bilo le-to v Italiji. Slovenija je žal izgubila vse tri tekme in zasedla končno 8. mesto. Nato se je leta 2010 uvrstila na prvenstvo na Madžarskem in dve leti kasneje še na prvenstvo na Hrvaškem. Obakrat je žal izgubila obe tekmi in se poslovila že po prvem delu.

Na zadnjem evropskem prvenstvu, torej letos, pa je slovenska reprezentanca dosegla zgodovinski uspeh. Osvojila je svoje prve točke na evropskih prvenstvih in se uvrstila še v četrtfinale, kar je za slovenski futsal res lep dosežek. S tem so izpolnili tudi cilj, priti med 8 najboljših ekip na stari celini, ki so si ga zadali pred prvenstvom.

EURO 2014

Slovenska reprezentanca se je na zadnje evropsko prvenstvo letos (2014) v Belgiji uvrstila kot zmagovalka kvalifikacijske skupine 7. V tej skupini so bile poleg naše reprezentance še Ukrajina, Turčija in Anglija. Kvalifikacijski turnir se je odvijal konec marca 2013 v mestu Erzurum v Turčiji. Slovenija je najprej premagala domačine s 5 : 3, nato Ukrajince z 8 : 3, nazadnje pa še Angleže s 5 : 2. Na turnirju je blestel Kristjan Čujec s 7 zadetki. Na žrebu skupin za EURO 2014, 4. oktobra 2013, je bila Slovenija v bobnu številka 3. Žreb ji je za nasprotnika v skupini določil Italijo in Azerbajdžan.

9. uradno evropsko prvenstvo je potekalo med 28. januarjem in 8. februarjem 2014 v belgijskem Antwerpu. Sodelovalo je 12 ekip, ki so bile razporejene v 4 skupine s tremi ekipami. Slovenija je bila v skupini C skupaj z Italijo in Azerbajdžanom. Prvo tekmo proti Italiji, kasnejšim prvaku, je dobila s 3 : 2, drugo proti Azerbajdžanu pa izgubila s 7 : 6. Tako je zasedla drugo mesto v skupini. V četrtfinalu se je pomerila s Španijo in izgubila s 4 : 0. Na prvenstvu je bilo odigranih 20 tekem, doseženih pa je bilo 121 golov. Skupinski del so ekipe igrale v Lotto Areni, zaključne boje pa v dvorani Sportpaleis. Na prvenstvu je zmagala reprezentanca Italije, ki je v finalu s 3 : 1 premagala Rusijo. V tekmi za tretje mesto je Španija z 8 : 4 premagala Portugalce. Najboljši strelec prvenstva je bil Eder Lima iz Rusije, ki je dosegel 8 zadetkov (UEFA Futsal Euro 2014, 2014). Najboljši slovenski strelec na prvenstvu pa je bil Gašper Vrhovec, ki je dosegel 4 zadetke na treh tekmah. Sledili so mu Kristjan Čujec z 2 zadetkoma in Igor Osredkar, Alen Fetič in Uroš Kroflič s po enim zadetkom. Zanimivo je predvsem dejstvo, da je bila Slovenija edina na prvenstvu, ki je uspela premagati evropskega prvaka, reprezentanco Italije. Na prvenstvu je poleg slovenske reprezentance sodeloval tudi slovenski sodnik Borut Šivic, ki je sodil četrtfinalno tekmo med Romunijo in Rusijo.

1.2 Predmet in problem

Smisel ukvarjanja s tekmovalnim športom je vsekakor doseganje optimalnih, vrhunskih rezultatov. Doseganje optimalnih rezultatov je pri vseh športih poleg mnogih dejavnikov, ki vplivajo na kvaliteto in učinkovitost igre, odvisno tudi od povratnih informacij, ki jih dobi športnik, trener oz. ekipa. Te pa v največji meri dobimo prav z raziskavami in analizami. V sledeči raziskavi se bomo posvetili futsalu.

Za neposredno prakso predstavlja analiza igre futsala vsekakor pomembno dopolnitev znanja in informacij, ker kljub izredni popularizaciji in naglemu razvoju tega športa praktično še nimamo raziskav s tega področja oz. je le-teh zelo malo.

Predmet diplomske naloge sega na področje analize igre oz. modela igre futsala. Problem naloge pa je vezan na analizo igre naše futsal reprezentance na Evropskem prvenstvu 2014 v Belgiji v obeh fazah igre, tako v obrambi kot v napadu. Analiza bo potekala na podlagi ogleda videoposnetkov vseh treh tekem naše reprezentance na EURU, osredotočeni pa bomo zgolj na našo reprezentanco. Zgledovali smo se po avtorjih podobnih raziskav v velikem nogometu. Ti najpogosteje uporabljajo metodo deskriptivne analize. Opazovane spremenljivke so izbrane na osnovi nekaterih dosedanjih analiz velikega nogometa, nekaj spremenljivk pa je lastnih predvsem zaradi nekoliko drugačne strukture futsala. Spremenljivke so izbrane tako, da omogočajo čim bolj kompleksen pristop k raziskavi.

Tovrstne raziskave in analize pomenijo za trenerje poleg dodatnega vira informacij o strukturi igre tudi izhodišče za kompleksno in celovito delo, ki ga današnji način življenja in med drugim tudi razvoj nogometne oz. futsal igre zahteva od človeka. S takimi analizami lahko trener odkrije pomanjkljivosti svojega moštva, kar potem poizkuša popraviti na treningih, lahko pa tudi preuči igro nasprotnika in nato pripravi ustrezno taktiko.

1.2.1 Dosedanje raziskave v Sloveniji

V Sloveniji, za razliko od velikega nogometa, o katerem je bilo narejenih zelo veliko raziskav in analiz, o malem nogometu oz. futsalu zaenkrat še ni veliko raziskanega in napisanega. Tudi te raziskave, ki so bile narejene, večinoma niso analizirale same igre, ampak bolj organizacijo in management tega športa in zgodovino oz. zgradbo klubov. Nekaj teh bomo na kratko predstavili spodaj.

Roj (1989) je eden redkih analiziral igro malega nogometa, in sicer na podlagi 11 prvenstvenih tekem v ligi malega nogometa mesta Maribor. Namen raziskave je bil poleg analize same igre tudi ugotoviti razlike v igri med rezultatsko uspešnimi in rezultatsko neuspešnimi ekipami. Glede na izbrane spremenljivke ni bilo ugotovljenih bistvenih razlik med uspešnimi in neuspešnimi ekipami. Večje razlike so bile opažene le pri doseganju zadetkov iz prekinitev. Avtor ugotavlja, da je največja razlika med rezultatsko uspešnimi in neuspešnimi ekipami v racionalnosti in učinkovitosti igre. Drugje večjih razlik ni bilo opaženih.

Žerdin (2007) je obravnaval sodobno organizacijo in njene spremembe. Kot primer je analiziral in predstavil slovenski futsal, njegovo trenutno stanje in organizacijo le-tega v Sloveniji. Predstavil je organizacijo in zgradbo Komisije za mali nogomet pri Nogometni zvezi Slovenije in njene pomanjkljivosti. Podal je tudi nekatere smernice oz. izboljšave razvoja futsala in njegove organiziranosti.

Kragelj (2009) je preučil delovanje Kluba malega nogometa Puntar Kneža od prvih pobud za ustanovitev kluba do leta 2008. Na začetku je lepo predstavil in opisal osnovne karakteristike futsala, nato pa je opisoval predvsem zgodovino in organizacijo kluba.

Poleg teh raziskav o malem nogometu oz. futsalu smo dodali še nekaj raziskav s področja analize igre velikega nogometa, na katere smo se opirali pri naši raziskavi.

Opeka (2011) je analiziral igro v obrambi najboljših 4 reprezentanc (Španija, Nizozemska, Nemčija in Urugvaj) na svetovnem nogometnem prvenstvu 2010 v Južni Afriki. Opazoval je naslednje spremenljivke (6): izguba posesti žoge, napad nasprotnika, pridobitev posesti žoge, prehod v napad, dvoboji, taktične napake. Ugotovil je, da so opazovane reprezentance dobile več medsebojnih dvobojev od nasprotnikov, nasprotnikom so dovolile manj strelav v okvir vrat in manj udarcev iz kota, nasprotnike pa so večkrat ujele v prepovedan položaj.

Lah (2008) je preučil igro francoske nogometne reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu leta 2006, kjer je zasedla drugo mesto. Izbral je 9 glavnih sklopov spremenljivk: pridobitev in izguba žoge, oblika in čas trajanja napada nasprotnika, oblika napada takoj po odvzeti žogi, prekinitve v fazi branjenja, avti, prekrški, dvoboji in odvzemanje žoge glede na prostor. Ugotovil je, da je francoska reprezentanca na prvenstvu dobila le 3 zadetke, nasprotnikom pa dovolila le 12 strelav v okvir vrat in 30 strelav mimo vrat. Dobili so več medsebojnih dvobojev kot nasprotniki, žogo so največkrat odvzeli že na nasprotnikovi polovici igrišča, tam pa so zato storili tudi največ prekrškov. Največja francoska slabost so bile prekinitve v fazi branjenja.

Berger (2008) je preučil igro Italijanske reprezentance v obrambi na istem svetovnem prvenstvu. Opazovane spremenljivke so bile pridobitev posesti žoge Italije, napad nasprotnika, pridobitev posesti žoge nasprotnika, napad Italije, dvoboji, prekrški Italije, prekrški nasprotnika in priložnosti nasprotnika – taktične napake obrambe. Ugotovil je, da je italijanska reprezentanca storila manj prekrškov kot njeni nasprotniki, žogo je največkrat pridobila z dobljenim medsebojnim dvobojem in je imela tudi večje število dobljenih dvobojev na tekmi kot nasprotnik. Na prvenstvu so od vseh reprezentanc dobili najmanj golov (2), v povprečju pa so imeli na tekmi več pridobljenih žog kot nasprotnik.

Ramot (2013) je analiziral in primerjal igro v napadu naše reprezentance U17 z drugimi reprezentancami na Evropskem prvenstvu v Sloveniji leta 2012. Opazoval je 8 osnovnih spremenljivk, in sicer: vrste napada, način prehoda v napad preko vratarja, število prepovedanih položajev, analiza preigravanj in prodorov, analiza ustvarjenih priložnosti, analiza udarcev, število podaj v napadu pred strelom proti голу in analiza doseženih zadetkov. Prišel je do zaključkov, da slovenska reprezentanca izvede manj napadov kot njeni nasprotniki, da je precej neuspešna pri preigravanjih in prodorih ter da si ustvari manj priložnosti kot njeni nasprotniki. Na prvenstvu se je največ priložnosti ustvarilo po podaji s krilnega položaja, največkrat uporabljen napad pa je bil hiter kontinuiran napad.

Kovačič (2011) je proučeval model igre francoske nogometne reprezentance v fazi napada na Svetovnem prvenstvu v Nemčiji 2006. Opazoval je spremenljivke, vezane na igro v napadu, in sicer: vrsto napadov, čas trajanja napadov, način prehoda v napad preko vratarja, analizo izgubljenih žog, trenutek odvzete žoge, število podaj v napadu, preigravanja in prodori, analizo prekinitvev, analizo udarcev na vrata, analizo ustvarjenih priložnosti in analizo doseženih zadetkov. Ugotovil je, da je francoska reprezentanca najmanj napadala s protinapadi in največ z hitrimi kontinuiranimi napadi, največ zadetkov pa je dala prav s protinapadi. V napad so največ prehajali z dolgo žogo vratarja. Njihovi igralci so dobili v povprečju več dvobojev, večkrat streljali na vrata in si ustvarili več priložnosti kot njihovi nasprotniki.

Černuta (2012) je analiziral model igre v napadu španske reprezentance na Svetovnem prvenstvu v Južni Afriki 2010. Analiziral je igro takratnih svetovnih prvakov in prišel

do zaključkov, da je španska reprezentanca največ uporabljala počasen kontinuiran napad (40,6 %), posest žoge je imela dalj časa kot nasprotniki (58 %). V napad so največkrat prehajali s kratko podajo vratarja. V povprečju so na tekmo imeli več podaj, večkrat so streljali na gol nasprotnika, ustvarili so si več priložnosti in dosegli več zadetkov kot njihovi nasprotniki. Največ priložnosti so si ustvarili s podajo v globino (29,2 %). Njihov najboljši strellec je igral na poziciji levega krilnega napadalca in zabil 5 zadetkov.

1.3 Cilji in hipoteze

Namen analize je ugotoviti osnovne značilnosti igre slovenske futsal reprezentance na evropskem prvenstvu 2014 v Belgiji tako v obrambi kot tudi v napadu.

1.3.1 Cilji

Na podlagi predmeta in problema diplomskega dela v povezavi z dosedanjimi raziskavami in analizami na tem področju smo si zastavili naslednje cilje:

- 1) analizirati model igre slovenske futsal reprezentance na podlagi izbranih spremenljivk,
- 2) na osnovi izbranih spremenljivk ugotoviti značilnosti igre slovenske futsal reprezentance v napadu,
- 3) na osnovi izbranih spremenljivk ugotoviti značilnosti igre slovenske futsal reprezentance v obrambi.

1.3.2 Delovne hipoteze

H1) Slovenska reprezentanca največkrat napade nasprotnika z organiziranim napadom na postavljeno obrambo.

H2) Slovenska reprezentanca si na tekmah pripravi največ priložnosti po individualni akciji.

H3) Slovenska reprezentanca doseže malo golov iz prekinitev.

H4) Slovenska reprezentanca večino golov doseže s streli med 6 in 10 metri oddaljenosti od vrat.

H5) Slovenska reprezentanca večino golov doseže z nogo, in sicer s sprednjim notranjim delom.

H6) Slovenska reprezentanca največ žog izgubi z netočnimi podajami.

H7) Slovenska reprezentanca si v povprečju za dosego zadetka poda manj kot desetkrat.

H8) Nasprotniki slovenske reprezentance si največ priložnosti pripravijo po individualni akciji.

H9) Slovenska reprezentanca navadno postavi obrambo in odvzame žogo na tretjini pred svojim golom.

H10) Slovenska reprezentanca največ golov prejme iz organiziranega napada.

H11) Slovenska reprezentanca največ žog pridobi z napačno podajo nasprotnika.

H12) Slovenski reprezentanti v povprečju na tekmo ne storijo več kot 6 prekrškov.

2 METODE DELA

2.1 Vzorec merjencev

Vzorec merjencev predstavljajo igralci slovenske futsal reprezentance, ki so igrali na evropskem prvenstvu 2014 v Belgiji, v okviru odigranih tekem.

Analiza zajema vse tri tekme slovenske reprezentance. Reprezentance so bile razvrščene v štiri skupine s tremi ekipami. Slovenija je bila v skupini C skupaj z Italijo in Azerbajdžanom. V skupini je vsaka reprezentanca igrala z vsako, prvi dve pa sta se uvrstili v četrtfinale. Slovenija je bila v skupini druga in se je tako v četrtfinalu pomerila s Španijo, ki je bila v svoji skupini D prva.

Opazovane tekme:

Skupinski del – Skupina C:

- Italija : Slovenija 2 : 3 (Vrhovec, Čujec, Osredkar)
- Slovenija : Azerbajdžan 6 : 7 (Vrhovec 3x, Čujec, Fetič, Kroflič)

Tabela 2: Končni vrstni red v skupini C

	Ekipa	Igrane tekme	Zmage	Remiji	Porazi	Goli dani	Goli prejeti	+/-	Točke
1	Italija	2	1	0	1	9	3	6	3
2	Slovenija	2	1	0	1	9	9	0	3
3	Azerbajdžan	2	1	0	1	7	13	-6	3

Četrtfinale:

- Slovenija : Španija 0 : 4

Reprezentanco Slovenije so na evropskem prvenstvu zastopali: Damir Puškar, Alen Mordej, Uroš Kroflič, Igor Osredkar (kapetan), Benjamin Melink, Gaj Rosič, Tilen Štendler, Rok Mordej, Dejan Bizjak, Sebastijan Drobne, Kristjan Čujec, Gašper Vrhovec, Alen Fetič in Aleš Vrabel.

2.2 Vzorec spremenljivk

Vzorec predstavlja 14 glavnih spremenljivk, ki smo jih najprej razdelili v 2 sklopa, in sicer za vsako fazo igre enega. En sklop za obrambo in en sklop za napad. Za vsak sklop smo izbrali 7 glavnih spremenljivk, ki so bile razdeljene na 55 spremenljivk, na osnovi katerih bo mogoče soditi o značilnostih igre slovenske futsal reprezentance na EURU 2014 v obrambi in v napadu. Nekatere spremenljivke v napadu so povzete po Ramot (2013), Černuta (2011) in Kovačič (2011). Nekatere spremenljivke v obrambi so povzete po Opeka (2011), Lah (2008) in Berger (2008). Nekaj spremenljivk pa je zaradi specifičnosti futsala povsem novih.

2.2.1 Glavne spremenljivke za analizo igre v napadu (30 spremenljivk)

- 1) Vrsta napada (4)
- 2) Analiza preigravanj in prodorov (4)
- 3) Analiza ustvarjenih priložnosti (6)
- 4) Analiza udarcev (5)
- 5) Analiza doseženih zadetkov (6)
- 6) Analiza izgubljenih žog (4)
- 7) Število zaporednih podaj do zaključka akcije ali izgubljene žoge

2.2.1.1 Vrsta napada

Napad pomeni sodelovanje vsaj dveh igralcev v določeni kombinaciji ali uspešno preigravanje posameznika, ki uspe priti do nevarnega položaja za nasprotnikova vrata. Osnovni kriterij napada je posest in kontroliranje žoge. Napad traja, dokler žoga ni dokončno izgubljena. V istem napadu je zato lahko več strelav oz. priložnosti. Kot pravi Habibija (2009), v futsalu poznamo 2 vrsti napadalnih akcij – napada. To sta protinapad in organiziran napad na postavljeno obrambo. Mi pa smo za natančnejšo analizo kot spremenljivko dodali še napad po dolgi podaji vratarja in napad z vratarjem oz. dodatnim igralcem v polju.

- Protinapad

Protinapad je vsak hiter napad presenečenja po odvzeti žogi, kjer lahko pride do številčne premoči pred vrati nasprotnika. Pomembno dejstvo je hitro potovanje žoge in osvajanje prostora ter hitro zaključevanje akcije z malo podajami proti ne-postavljeni ali delno postavljeni obrambi. Sem smo šteli tudi neuspele poizkuse protinapadov, kjer ni prišlo do udarca na vrata in je bila uspešnejša obramba, vendar je napad moral imeti vse ostale značilnosti protinapada.

Glavne značilnosti: hiter napad, ne-postavljena ali delno postavljena obramba, malo podaj, hitro potovanje žoge, hiter zaključek

- Organiziran napad na postavljeno obrambo

Organiziran napad je napad počasnega ritma, dolge posesti žoge in tudi povratnih podaj. Značilnost tega napada je igra proti postavljeni obrambi. Do zaključka akcije lahko pride po številnih podajah ali preigravanjih. Navadno ekipa poizkuša odigrati določeno akcijo, ki jo ima uigrano oz. skuša s številnimi podajami in menjavami mest zмести nasprotnika, da pozabi na kakšnega igralca in s tem pride do priložnosti. Sem spadajo napadi, ko vratar po »gol-avtu« vrže kratko podajo po tleh najbližjemu soigralcu, in napadi, ko ekipa po osvojitvi posesti žoge počasi organizira napad na postavljeno obrambo. Sem smo šteli tudi napade, kjer je bilo podaj malo (izgubljena žoga), vendar so vsebovali glavne značilnosti te vrste napada, predvsem postavljeno obrambo.

Glavne značilnosti: napad proti postavljeni obrambi, dolga posest žoge, tudi povratne podaje

- Napad po dolgi podaji vratarja

Sem spadajo vsi napadi, ko vratar po »gol-avtu« z roko poda dolgo žogo igralcu, ki stoji na nasprotnikovi polovici. V nadaljevanju ima lahko ta napad značilnosti protinapada ali organiziranega napada.

Glavna značilnost: dolga podaja vratarja na nasprotnikovo polovico

- Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju

Igra z vratarjem v polju se v futsalu največkrat koristi v zadnjih minutah tekme, ko je treba nujno doseči zadetek. Zanimalo nas je, kolikokrat je bila uporabljena ta možnost v napadu in kako učinkovit je bil tak napad.

2.2.1.2 Analiza preigravanj in prodorov

- Preigravanja

K preigravanjem smo šteli vse individualne akcije (varanja, hitra vodenja) igralcev, s katerimi so poskušali priti mimo nasprotnega igralca. Upoštevali smo samo tista preigravanja, ki so bila usmerjena proti nasprotnikovim vratom (v smeri naprej ali diagonalno naprej ali iz bočnega položaja v sredino).

Primerjali smo, koliko uspešnih in neuspešnih preigravanj je opravilo posamezno moštvo na določeni tekmi. Uspešna preigravanja so tista, ko igralec pride z žogo mimo nasprotnika, ali tista, ko obrambni igralec nad njim stori prekršek. Če je nasprotni igralec med preigravanjem žogo igralcu vzel ali izbil v avt, smo upoštevali preigravanje kot neuspešno.

- Prodori

K prodorom smo šteli vsa hitra vodenja žoge v prostor brez oviranja nasprotnega igralca ali pa če je nasprotni igralec tekel ob boku igralca z žogo in ni prišlo do varanja (preigravanja). Upoštevali smo samo prodore v smeri proti nasprotnikovim vratom.

K uspešnim prodorom smo šteli tiste, ko je igralec prodor zaključil z udarcem na gol ali z uspešno podajo soigralcu. Kot uspešne prodore smo šteli tudi tiste, pri katerih je nasprotni igralec naredil prekršek. Med neuspešne prodore smo šteli tiste, ko je nasprotni igralec med prodorom žogo igralcu vzel ali mu jo izbil v avt.

2.2.1.3 Analiza ustvarjenih priložnosti – vrsta priložnosti

Sem spadajo vsi udarci in nevarne situacije pred nasprotnikovimi vrati. Opazovali smo akcijo pred ustvarjeno priložnostjo. Zanimalo nas je predvsem, na kakšen način oz. kako je prišlo do priložnosti. To spremenljivko bi lahko imenovali tudi vrsta priložnosti. Pri tej spremenljivki je potrebno poudariti, da gre velikokrat za subjektivno oceno vrste priložnosti, saj se različne situacije med sabo prepletajo in so si podobne.

Kot priložnosti smo šteli le tiste akcije, ki so bile izdelane in je prišlo do nevarnosti za nasprotnikovega vratarja. Upoštevali smo pa tudi situacije, kjer pride do slučajnih priložnosti (napaka nasprotnika, dobljene žoge pri dvobojih itd.). Upoštevali smo tudi izdelane akcije, pri katerih pa ni prišlo do zaključka na vrata, saj so nasprotni igralci ali vratar žogo tik pred zaključkom izbili ali prestregli.

- Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)

Osnovna zahteva individualnega prodora je, da igralec v polni hitrosti in z vodenjem žoge pred seboj prodira v različnih smereh proti vratom nasprotnika. Ti prodori so lahko dolgi tudi po več metrov (s polovice svojega igrišča), če igralec pobegne in ni pokrit s strani obrambnega igralca. V nasprotnem primeru lahko uporabi varanje kot sredstvo, s katerim dosežemo prednost pred nasprotnikom in ustvarimo pogoje za lažje nadaljevanje napada.

- Podaja v prostor

S podajami v (prazen) prostor ekipa osvaja prostor v smeri naprej. Podaje v globino so veliko nevarnejše kot podaje v širino, saj lahko natančno izvedene podaje pomenijo neposredno grožnjo za nasprotnikova vrata. Pri futsalu se največ uporablja kratka podaja v globino po tleh neposredno v noge odkritemu igralcu ali kratke podaje v prazen prostor. Napadalec, ki sprejema podajo, navadno uteče v prazen prostor za hrbtom obrambnega igralca.

- Dvojna podaja

Za izvedbo dvojne podaje sta minimalno potrebna vsaj dva igralca iste ekipe. Igralec v vodenju poda žogo igralcu, ki se mu je odkril na nekaj metrih, sledi tek in sprememba smeri brez žoge, nato sprejem žoge nazaj od igralca, kateremu je bila predhodno podana, in nadaljevanje igre.

- Napaka nasprotnika

Napake so sestavni del nogometne igre in prav zaradi njih pride do rezultatskega neuspeha ekipe, ki je naredila več napak. Najbolj nevarne napake so tiste, ki se dogajajo v bližini vrat, kajti v zelo kratkem času se napadalec znajde pred vratarjem in to se v večini primerov konča z doseženim zadetkom. Do napake pride predvsem v določenem trenutku, ko posameznik slabo oceni igralno situacijo zaradi utrujenosti, popuščanja koncentracije, lahko pa tudi kot posledica dobre obrambe nasprotne ekipe. Sem smo šteli slaba izbivanja, napačne podaje in odvzete žoge nasprotnika na njegovi polovici, po katerih je prišlo do priložnosti.

- Po podaji s strani ali zavrjnjeni žogi

Sem smo šteli vse podaje s strani v sredino ali na drugo vratnico in vse zavrjnene žoge oz. podaje nazaj, v smeri proti svojemu голу, po katerih je sledil udarec na vrata.

- Priložnost iz prekinitve

Pod ustvarjene priložnosti po prekinitvi smo uvrstili vse prekinitve nogometne igre, do katerih je prišlo zaradi prekrškov nasprotne ekipe, igre z roko, kota, avta in sodniškega meta. Prekinitve so lahko izvajane tako z direktnim kot z indirektnim udarcem na vrata. Med priložnosti iz prekinitve smo šteli tudi akcije z največ 2 podaji po izvedbi prekinitve.

2.2.1.4 Analiza udarcev

- Število vseh strelav

Število strelav smo izračunali s seštevkom strelav v okvir vrat, števila strelav mimo vrat in številom zadetkov.

- Število strel v okvir vrat

Sem spadajo vsi streli, sproženi v okvir nasprotnikovih vrat, ki jih zaustavi vratar ali igralec v kazenskem prostoru, in pa streli, ki so zadeli okvir (vratnico ali prečko) gola. Sem ne štejemo zadetkov.

- Število strel mimo vrat

Sem spadajo vsi streli, ki so sproženi mimo ali preko nasprotnikovega gola.

- Število zadetkov
- Oddaljenost od vrat

Strele smo glede na oddaljenost od vrat razdelili v 3 kategorije. Na strele znotraj kazenskega (6 m) prostora, strele z razdalje med 6 in 10 metri, in strele z razdalje več kot 10 m.

2.2.1.5 Analiza doseženih zadetkov

Zadetek je dosežen takrat, ko žoga s svojim celim obsegom preide linijo gola pri zaključku napada. To je situacija, ko igra doseže svoj višek in svoj cilj. V futsalu se zadetki večinoma dosegajo z nogo, zadetki z glavo so zelo redki.

- Vrsta priložnosti pri zadetku

Glej opis spremenljivke »Analiza ustvarjenih priložnosti – vrsta priložnosti« pod točko 2.2.1.3.

- Del stopala oz. telesa, s katerim je bil dosežen zadetek
 - Udarec z nartom
 - Udarec z sprednjim notranjim delom stopala
 - Udarec z zunanjim delom stopala
 - Udarec z notranjim delom stopala
 - Udarec s konico prstov - »Špic« udarec
 - Udarec s peto
 - Udarec z glavo
 - Drugo
- Oddaljenost od vrat pri strelu za zadetek
 - Zadetek dosežen znotraj kazenskega prostora
 - Zadetek dosežen s strelom z razdalje od 6 do največ 10 metrov
 - Zadetek dosežen s strelom z razdalje več kot 10 metrov

- Število zaporednih podaj pred zadetkom

Glej opis spremenljivke »Število zaporednih podaj do zaključka akcije – udarca proti vratom« pod točko 2.2.1.7.

- Vrsta napada pri doseženem zadetku

Glej opis spremenljivke »Vrsta napada« pod točko 2.2.1.1.

- Trajanje napada pri doseženih zadetkih

Merili smo čas trajanja napada od trenutka prehoda v posest žoge do doseženega zadetka.

2.2.1.6 Analiza izgubljenih žog

- Netočna podaja

Do netočne podaje pride v določenem trenutku, ko posameznik slabo oceni igralno situacijo, lahko pa tudi kot posledica dobre in organizirane obrambe nasprotne ekipe. Sem spadajo podaje v noge nasprotnim igralcem in podaje preko vzdolžne črte (avt) in prečne črte (gol-avt). Če se je žoge nasprotnik pri podaji dotaknil, ni pa ji dovolj spremenil smeri in se je odbila nazaj k igralcu ekipe, ki je imela žogo v posesti, tega ne štejemo kot netočno podajo. Prav tako ne štejemo za netočno podajo, če igralec nasprotne ekipe izbije žogo preko vzdolžne črte ali kota in ta pride nazaj v njihovo posest. Vsaka ekipa teži k čim večji uspešnosti, zato netočna podaja predstavlja negativen element v nogometni igri.

- Slabo zaustavljanje žoge

Pri modernem načinu igranja zaradi hitrejše igre vedno bolj opuščamo zaustavljanje, to pa ne pomeni, da smemo tej prvini posvečati manj pozornosti. Nasprotno, zaustavljanje žoge, kadar je to v igri potrebno, moramo še bolj obvladati. Osnovna zahteva vsakega zaustavljanja je, da po izvedbi omogoči takojšnje nadaljevanje akcije. Izbira zaustavljanja je odvisna od položaja igralca, smeri žoge, hitrosti žoge in položaja nasprotnih igralcev. Za futsal je značilno zaustavljanje žoge s podplatom. Po napačnem zaustavljanju preide žoga v posest nasprotne ekipe.

- Izgubljeni dvoboji

Dvoboji so sestavni del vsake tekme. Že sama tekma izraža dvoboj dveh nasprotno stoječih si ekip, ki hočeta doseči čim boljši rezultat. Dvoboji pa ne izražajo samo rezultata, temveč tudi direktne medsebojne stike tekmecev v igri. V nogometu so stalni medsebojni stiki dveh igralcev nekaj običajnega in prav od teh je velikokrat odvisen končni izid. Nogomet se je s tehnično-taktičnega vidika v zadnjem času izredno spremenil. Vse manj je praznega prostora, posledica tega pa je vse več dvobojev med tekmeči.

Za futsal so značilni predvsem dvoboji na tleh. Te predstavljajo vsi medsebojni stiki dveh tekmecev, ki se odvijajo na tleh na različne načine: odvzemanje, izbijanje ipd. Veliko je grajenja žoge, en igralec s celim telesom poizkuša zaščititi žogo oz. prostor okoli nje, drugi pa je navadno naslonjen nanj, ga odriva (s telesom – dovoljeno) in si skuša priboriti žogo. Pod dvoboje spadajo tudi zračni dvoboji, ki pa jih je v futsalu malo, zato smo se odločili za skupno spremenljivko.

- Neuspešno preigravanje ali prodor

Sem smo šteli vsa neuspešna preigravanja in prodore, po katerih so naši igralci izgubili posest žoge. To pomeni, da je nasprotnik odvzel žogo, ne pa jo samo izbil v avt. Sem smo šteli preigravanja in prodore v vse smeri, ne samo proti nasprotnikovemu голу.

2.2.1.7 Število zaporednih podaj do zaključka akcije – udarca proti vratom

Seštevek vseh podaj v enem napadu pred udarcem proti vratom. Podaje štejemo od pridobitve posesti žoge do udarca proti vratom, pri čemer nasprotniki vmes ne pridejo v posest žoge. Sem štejemo samo akcije, ki so se končale z udarcem na vrata (v okvir, mimo okvirja, zadetek).

2.2.2 Glavne spremenljivke za analizo igre v obrambi (25 spremenljivk)

- Vrsta napada nasprotnika (4)
- Analiza priložnosti nasprotnika (6)
- Analiza zadetkov nasprotnika (5)
- Postavitev obrambe glede na prostor (3)
- Način pridobitve posesti žoge slovenske reprezentance (3)
- Odvzemanje žoge glede na prostor (3)
- Število narejenih prekrškov

2.2.2.1 Vrsta napada nasprotnika

Zanimalo nas je, katero vrsto napada so uporabljali nasprotniki Slovenije:

- Protinapad
- Organiziran napad na postavljeno obrambo
- Napad po dolgi podaji vratarja
- Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju

Za opis spremenljivk glej glavno spremenljivko »Vrsta napada« (2.2.1.1).

2.2.2.2 Analiza priložnosti nasprotnika

Zanimalo nas je, kako si je nasprotnik pripravljaj priložnosti.

- Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)
- Podaja v prostor
- Dvojna podaja
- Napaka nasprotnika
- Po podaji s strani ali zavrtni žogi
- Priložnost iz prekinitve

Glej opis spremenljivke »Analiza ustvarjenih priložnosti – vrsta priložnosti« pod točko 2.2.1.3.

2.2.2.3 Analiza zadetkov nasprotnika

- Vrsta priložnosti pri zadetku
- Del stopala oz. telesa, s katerim je bil dosežen zadetek
- Oddaljenost od vrat pri strelu za zadetek
- Število zaporednih podaj pred zadetkom

- Vrsta napada pri doseženem zadetku

Glej opis spremenljivke »Analiza doseženih zadetkov« pod točko 2.2.1.5.

2.2.2.4 Postavitev obrambe glede na prostor

Pri tej spremenljivki nas je zanimalo, na katerem delu igrišča so igralci postavili obrambo. Gleda se postavitev v obrambi na začetku napada nasprotnika. Igrišče oz. njegovo dolžino smo razdelili na tretjine, ki smo jih poimenovali:

- tretjina pred lastnim golom
- srednja tretjina
- nasprotnikova tretjina

Postavitev obrambe:

- tretjina pred lastnim golom
- v srednji tretjini
- pokrivanje že na nasprotnikovi tretjini – »presing«

Za določitev ene izmed teh spremenljivk so morali biti na tistem delu igrišča vsaj 2 igralca, še eden pa v bližini meje med tem in sosednjim delom.

2.2.2.5 Način pridobitve posesti žoge Slovenske reprezentance

Tukaj so zajete spremenljivke, ki nam povejo, na kakšen način so slovenski reprezentanti prihajali do posesti žoge.

- Po udarcu:
 - Na vrata
 - Mimo vrat
- Napačna podaja nasprotnika:
 - Prestrezanje podaje
 - Lovljenje vratarja (nasprotnikovo podajo prestreže vratar z roko)
 - Avt, gol avt (nasprotnikova podaja zgreši cilj ali pa jo igralec slabo ustavi in žoga konča v avtu ali gol avtu)
- Dobljeni dvoboj:
 - Z izbijanjem (igralec, ki je v obrambi, izbije žogo napadalcu do svojega igralca, ali v nasprotnika, od njega pa se žoga odbije v avt)
 - S potiskanjem (po medsebojnem potiskanju in grajenju žoge, žogo osvoji obrambni igralec)
 - Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika (žogo osvoji obrambni igralec ali pa napadalcu žoga uide v avt)

Za dobljen dvoboj smo šteli le, če je igralec oz. ekipa pridobila žogo v svojo posest, ne pa odbila žogo do drugega nasprotnega igralca.

2.2.2.6 Odvzemanje žoge glede na prostor

Pri tej spremenljivki nas je zanimalo, na katerem delu igrišča so naši reprezentanti odvzeli žogo nasprotniku. Šteli smo le dobesedno odvzete žoge, ki so ostale na igrišču, ne pa tudi pridobitev posesti žoge po strelu ali napačni podaji nasprotnika, ki je končala izven igrišča. Glede na našo izbrano razdelitev igrišča so bile spremenljivke naslednje:

- Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom
- Odvzem žoge v srednji tretjini
- Odvzem žoge na tretjini nasprotnika

2.2.2.7 Število narejenih prekrškov

Sem smo šteli vse akumulirane prekrške, ki jih je naša reprezentanca storila na tekmi.

2.3 Pridobivanje in obdelava podatkov

Podatke smo si pridobili z opazovanjem posnetkov vseh tekem Slovenije na Evropskem prvenstvu v futsalu leta 2014 v Belgiji. Posnetke nam je priskrbel g. Stane Kokalj iz Nogometne zveze Slovenije. Posnetke smo dobili na DVD-jih, kar nam je omogočilo, da smo si kakšno tekmo ali njen del ogledali večkrat, s tem pa dobili bolj natančne rezultate. Podatke, pogostost posamezne spremenljivke, smo ročno vpisovali v naprej pripravljena obrazca za spremljanje tekem, ki smo jih priredili na podlagi predhodnih raziskav. Pri prvem ogledu tekme smo opazovali spremenljivke za napad, v drugem pa za obrambo. Obrazca za analizo sta predstavljena spodaj.

Ko smo končali z ogledom tekem in beleženjem podatkov, smo podatke zbrali, uredili in sešteli. Izračunali smo vsote, deleže pojavnosti in povprečja. Vse dobljene podatke oz. rezultate smo nato predstavili številčno v obliki tabel, nekatere pa tudi v obliki grafov. Iz vseh dobljenih rezultatov smo nato poizkušali določiti osnovne značilnosti igre naše reprezentance.

Tabela 3: Preglednica s spremenljivkami - Napad

#	OPAZOVANE SPREMENLJIVKE – NAPAD	1. POLČAS	2. POLČAS	SKUPAJ
1	VRSTA NAPADA			
1	Protinapad			
2	Organiziran napad na postavljeno obrambo			
3	Napad po dolgi podaji vratarja			
4	Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju			
2	ANALIZA PREIGRAVANJ IN PRODOROV			
	Število preigravanj			
5	Število uspešnih preigravanj			
6	Število neuspešnih preigravanj			
	Število prodorov			
7	Število uspešnih prodorov			
8	Število neuspešnih prodorov			
3	ANALIZA USTVARJENIH PRILOŽNOSTI			
9	Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)			
10	Podaja v prostor			
11	Dvojna podaja			
12	Napaka nasprotnika			
13	Po podaji s strani ali zavrtni žogi			
14	Priložnost iz prekinitve			
4	ANALIZA UDARCEV			
15	Število vseh strelav			
16	Število strelav v okvir vrat			
17	Število strelav mimo vrat			
18	Število zadetkov			
19	Oddaljenost od vrat:			
	<i>Znotraj 6 m</i>			
	<i>6 do 10 m</i>			
	<i>Več kot 10 m</i>			
5	ANALIZA DOSEŽENIH ZADETKOV			
20	Vrsta priložnosti			
21	Del stopala oz. telesa, s katerim je bil dosežen zadetek			
	<i>Nart (NA), Sprednji notranji del stopala (SN), Zunanji del stopala (Z), notranji del stopala (NO), »špic« udarec (Š), peta (P), glava (G), drugo (D)</i>			
22	Oddaljenost od vrat:			
	<i>Znotraj 6 m</i>			
	<i>6 do 10 m</i>			
	<i>Več kot 10 m</i>			
23	Število zaporednih podaj pred zadetkom			
24	Vrsta napada pri doseženem zadetku			
25	Trajanje napada pri doseženih zadetkih			
6	ANALIZA IZGUBLJENIH ŽOG			
26	Netočna podaja			
27	Slabo zaustavljanje žoge			
28	Izgubljeni dvoboji			
29	Neuspešno preigravanje ali prodor			
7 (30)	ŠTEVILO ZAPOREDNIH PODAJ DO ZAKLJUČKA AKCIJE			

Tabela 4: Preglednica s spremenljivkami - Obramba

#	OPAZOVANE SPREMENLJIVKE – OBRAMBA	1. POLČAS	2. POLČAS	SKUPAJ
1	VRSTA NAPADA NASPROTNIKA			
1	Protinapad			
2	Organiziran napad na postavljeno obrambo			
3	Napad po dolgi podaji vratarja			
4	Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju			
2	ANALIZA PRILOŽNOSTI NASPROTNIKA			
5	Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)			
6	Podaja v prostor			
7	Dvojna podaja			
8	Napaka našega igralca			
9	Po podaji s strani ali zavrtni žogi			
10	Priložnost iz prekinitve			
3	ANALIZA ZADETKOV NASPROTNIKA			
11	Vrsta priložnosti			
12	Del stopala oz. telesa, s katerim je bil dosežen zadetek			
13	Oddaljenost od vrat:			
	<i>Znotraj 6 m</i>			
	<i>6 do 10 m</i>			
	<i>Več kot 10 m</i>			
14	Število zaporednih podaj pred zadetkom			
15	Vrsta napada pri doseženem zadetku			
4	POSTAVITEV OBRAMBE GLEDE NA PROSTOR			
16	Tretjina igrišča pred lastnim golom			
17	Srednja tretjina igrišča			
18	Pokrivanje na nasprotnikovi tretjini igrišča – »pressing«			
5	NAČIN PRIDOBITVE POSESTI ŽOGE			
19	Po udarcu			
	<i>Na vrata</i>			
	<i>Mimo vrat</i>			
20	Netočna podaja nasprotnika			
	<i>Prestrezanje podaje</i>			
	<i>Lovljenje vratarja</i>			
	<i>Avt, gol avt</i>			
21	Dobljeni dvoboji			
	<i>Z izbijanjem</i>			
	<i>S potiskanjem</i>			
	<i>Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika</i>			
6	ODVZEMANJE ŽOGE GLEDE NA PROSTOR			
22	Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom			
23	Odvzem žoge v srednji tretjini			
24	Odvzem žoge na tretjini nasprotnika			
7 (25)	ŠTEVILO NAREJENIH PREKRŠKOV			

3 REZULTATI IN RAZPRAVA

Slovenija je na evropskem prvenstvu odigrala 3 tekme. Vse smo analizirali s pomočjo zgoraj obrazloženih spremenljivk in obrazcev in ogledov posnetkov tekem. Rezultate in ugotovitve bomo predstavili za vsako tekmo posebej. Za vsako tekmo bomo najprej na kratko opisali potek tekme, nato pa sledijo rezultati, ki so predstavljeni v tabelah. Za vrsto napada in analizo ustvarjenih priložnosti smo naredili primerjavo med obema ekipama (značilnosti napada in ustvarjenih priložnosti nasprotnika nam služijo za ugotavljanje značilnosti naše reprezentance v obrambi), ostale glavne spremenljivke pa smo prikazali posebej za napad in nato posebej za obrambo, ker se med seboj razlikujejo. Na koncu poglavja pa bomo predstavili še povprečja rezultatov – splošne ugotovitve glede igre naše reprezentance na evropskem prvenstvu in preverili hipoteze. Podatki v tabelah so zapisani na eno decimalno mesto natančno.

3.1 Tekma Slovenija : Italija

Na prvi tekmi prvenstva se je naša reprezentanca pomerila z evropskimi prvaki iz leta 2003, Italijani. Ti so imeli nekoliko več od igre in imeli več priložnosti, vendar se naši fantje niso dali. Z disciplinirano, pametno in srčno igro se dobro branili, v napadu pa poleg 3 zadetkov in nekaj res lepih priložnosti, enkrat zadeli tudi vratnico. Povedli so po голу Vrhovca z velike razdalje po kotu. Italijani so izenačili, Slovenijo pa je v vodstvo spet popeljal Čujec z lepim prodorom in strelom od daleč. Tekmo je odločil gol Osredkarja z golom preko celega igrišča za 3 : 1, po tem ko so Italijani z dodatnim igralcem v polju poizkušali izenačiti. Nato pa Italijanom kaj več kot znižanje na 3 : 2 ni več uspelo. To so bile sploh prve točke in zmaga za Slovenijo na evropskih prvenstvih.

3.1.1 Primerjava med Slovenijo in Italijo

Tabela 5: Vrsta napada

	Slovenija	Italija
Protinapad	15 (20 %)	13 (17 %)
Organiziran napad na postavljeno obrambo	51 (69 %)	52 (70 %)
Napad po dolgi podaji vratarja	8 (11 %)	4 (5 %)
Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju	0	6 (8 %)
VSI NAPADI	74 (100 %)	75 (100 %)

Glede na vrsto napada lahko rečemo, da sta reprezentanci napadali približno enako. Bistvena razlika je le pri napadu z vratarjem oz. dodatnim igralcem v polju. Italija je večino tekme zaostajala, zato je proti koncu poizkusila z igro z dodatnim igralcem v polju, ekipa Slovenije, ki je večino časa vodila, pa takih napadov, ki so zelo tvegani, ni potrebovala. Iz podatkov lahko razberemo, da se pri futsalu najbolj pogosto uporablja organiziran, kontinuiran napad. Temu je tako ne glede na značilnosti nasprotnika v obrambi.

Tabela 6: Ustvarjene priložnosti

	Slovenija	Italija
Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)	10 (43 %)	13 (27 %)

Podaja v prostor	2 (9 %)	5 (10 %)
Dvojna podaja	0	4 (8 %)
Napaka našega igralca	1 (4,5 %)	2 (4 %)
Po podaji s strani ali zavrtni žogi	3 (13,5 %)	6 (13 %)
Priložnost iz prekinitve	7 (30 %)	18 (38 %)
VSE PRILOŽNOSTI	23 (100 %)	48(100 %)

Slovenska reprezentanca si je na tekmi ustvarila 23 priložnosti, medtem ko si jih je italijanska kar 48. Iz tega lahko sklepamo, da je bila slovenska reprezentanca na tej tekmi veliko bolj učinkovita (3 goli) kot italijanska (2 gola). Iz podatkov lahko razberemo, da si slovenska reprezentanca ustvari daleč največ priložnosti po individualnih akcijah (43 %) in prekinitvah (30 %). Največ priložnosti pa nasprotniku, zelo podobno, dopustijo po prekinitvah (38 %) in individualnih akcijah (27 %).

3.1.2 Faza napada

Tabela 7: Preigravanja in prodori

Število uspešnih preigravanj	5 (50 %)
Število neuspešnih preigravanj	5 (50 %)
VSA PREIGRAVANJA	10 (100 %)
Število uspešnih prodorov	8 (73 %)
Število neuspešnih prodorov	3 (27 %)
VSI PRODORI	11 (100 %)

Slovenski reprezentanti so se za preigravanja odločili desetkrat in bili pri tem polovično uspešni. Za prodore so se odločili enajstkrat in bili kar osemkrat uspešni. Preigravanja in prodori so v futsalu pomembni, vendar so lahko dvorezen meč, saj uspešno izvedena akcija navadno pomeni priložnost tvoji ekipi, neuspešna pa nasprotniku.

Tabela 8: Udarci na vrata

Število strel v okvir vrat	8 (40 %)
Število strelov mimo vrat	9 (45 %)
Število zadetkov	3 (15 %)
VSI STRELI	20 (100 %)
Oddaljenost od vrat pri strelih:	
<i>Znotraj 6 m</i>	2 (10 %)
<i>6 do 10 m</i>	4 (20 %)
<i>Več kot 10 m</i>	14 (70 %)
POVPREČNO ŠTEVILO ZAPOREDNIH PODAJ DO ZAKLJUČKA AKCIJE	1,65 podaje

Slovenska reprezentanca je iz 23 priložnosti dvajsetkrat streljala proti vratom nasprotnika. Učinkovitost naše reprezentance je 15-odstotna, 3 goli iz 20 poizkusov. Razmerje strel v okvir vrat (+ zadetki) in strelov mimo vrat je malo v prid strel v okvir. Večinoma, štirinajstkrat, je streljala iz razdalje več kot 10 metrov, šestkrat pa iz razdalje bližje vratom. V povprečju si je od osvojitve posesti žoge do udarca na vrata podala 1,65 krat, kar pomeni da so večinoma prišli do udarcev iz prekinitve in protinapadov, malokrat pa po organiziranemu napadu.

Tabela 9: Značilnosti doseženih zadetkov

Vrsta priložnosti	2x individualna akcija, 1x priložnost iz prekinitve
Del stopala oz. telesa s katerim je bil dosežen zadetek	2x sprednji notranji del stopala, 1x notranji del stopala
Oddaljenost od vrat pri udarcu za zadetek:	
<i>Znotraj 6 m</i>	0
<i>6 do 10 m</i>	0
<i>Več kot 10 m</i>	3 (100 %)
Število zaporednih podaj pred zadetkom	1, 0, 0 (0,33 podaje)
Vrsta napada pri doseženem zadetku (gleda se, kako se je napad začel)	2x protinapad, 1x organiziran napad na postavljeno obrambo
Povprečno trajanje napada pri doseženih zadetkih	2,33 sekunde

Gole so dosegli iz dveh protinapadov (individualna akcija) in enega organiziranega napada, bolj natančno iz prekinitve v tem napadu. Zato sta povprečja 0,33 podaje in 2,33 sekunde za dosego zadetka dokaj razumljiva. Zanimivo je, da so bili vsi zadetki doseženi z razdalje več kot 10 metrov, kar pomeni, da je šlo za zelo natančne in močne strele, ali pa vratar ni imel odprtega pogleda na žogo. 2 zadetka sta bila dosežena s sprednjim notranjim delom, en pa z notranjim delom stopala.

Tabela 10: Izgubljene žoge

Netočna podaja	29 (57 %)
Slabo zaustavljanje žoge	6 (12 %)
Izgubljeni dvoboji	11 (21 %)
Neuspešno preigravanje ali prodor	5 (10 %)
VSE IZGUBLJENE ŽOGE	51 (100 %)

Slovenija je na tekmi izgubila 51 žog v 74 napadih, kar se sliši zelo veliko, vendar je to za futsal, ki je zelo hitra igra na majhnem prostoru dokaj razumljivo, sploh proti kvalitetnemu nasprotniku. Največkrat so žogo izgubili z netočno podajo (57 %), ki je končala v avtu ali pa jo je prestregel nasprotnik, sledijo pa izgubljeni dvoboji (21 %).

3.1.3 Faza obrambe

Tabela 11: Zadetki nasprotnika – Italije

Vrsta priložnosti	Priložnost iz prekinitve, po podaji s strani ali zavrtni žogi
Del stopala oz. telesa, s katerim je bil dosežen zadetek	Notranji del stopala, sprednji notranji del stopala
Oddaljenost od vrat pri udarcu za zadetek:	
<i>Znotraj 6 m</i>	0
<i>6 do 10 m</i>	2 (100 %)
<i>Več kot 10 m</i>	0
Število zaporednih podaj pred zadetkom	1, 10 (5,5 podaje)
Vrsta napada pri doseženem zadetku	Organiziran napad, napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju

Slovenija je oba zadetka dobila iz oddaljenosti 6 do 10 metrov, kar pomeni da so nasprotniku

pustili bližje vratom, kot je nasprotnik pustil nam. V povprečju si je nasprotnik za zadetek podal 5,5krat, kar nam pove, da so zadetek pripravljali dalj časa kot naša reprezentanca. Drugi gol so dosegli z dodatnim igralcem v polju, kar je proti ekipi, ki zna tak napad vrhunsko odigrati, res težko braniti.

Tabela 12: Postavitev obrambe in odvzemanje žoge glede na prostor

Tretjina igrišča pred lastnim golom	29 (39 %)
Srednja tretjina igrišča	37 (49 %)
Pokrivanje na nasprotnikovi tretjini igrišča – »pressing«	9 (12 %)
VSI NAPADI NASPROTNIKA	75 (100 %)
Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom	16 (52 %)
Odvzem žoge v srednji tretjini	14 (45 %)
Odvzem žoge na tretjini nasprotnika	1 (3 %)
VSE ODVZETE ŽOGE	31 (100 %)

Slovenska reprezentanca se je v obrambi navadno postavila na tretjini pred svojim golom (39 %) ali srednji tretjini (49 %) oz. nekje na meji med eno in drugo, na nasprotnikovi tretjini pa manjkrat (12 %), saj tako pokrivanje lahko hitro pomeni priložnost za nasprotnika, rezultat pa so imeli večino časa v svojo korist. Odvzemanje žoge sovпада s prostorom postavitve obrambe, s tem da so nekoliko več žog odvzeli v tretjini pred svojim golom, kjer je obramba najbolj gosta in pazljiva.

Tabela 13: Način pridobitve posesti žoge

Po udarcu	24 (33 %)
Na vrata	4 (5,5 %)
Mimo vrat	20 (28 %)
Netočna podaja nasprotnika	33 (46 %)
Prestrežanje podaje	16 (22 %)
Lovljenje vratarja	2 (2,5 %)
Avt, gol avt	15 (21 %)
Dobljeni dvoboj	15 (21 %)
Z izbijanjem	3 (4 %)
S potiskanjem	7 (10 %)
Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika	5 (7 %)
VSE PRIDOBLIENE ŽOGE	72 (100 %)

Slovenija je pridobila skupno 72 žog. Največ (28 %) jih je pridobila po udarcu mimo vrat, sledijo pa napačne podaje nasprotnika, in sicer po prestreženi podaji (22 %) in po podaji, ki je končala v avtu/gol avtu (21 %). Manj žog je pridobila z dobljenimi dvoboji (skupno 21 %). Eno žogo so pridobili, ker je igralec Italije v napadu simuliral prekršek.

Slovenska reprezentanca je v prvem polčasu storila 1 prekršek, v drugem pa 5, kar pomeni, da so morali paziti, saj bi še en prekršek v drugem polčasu pomenil kazenski strel z 10 metrov.

3.2 Tekma Slovenija : Azerbajdžan

Drugo tekmo na prvenstvu je naša reprezentanca igrala proti Azerbajdžanu. Za sigurno napredovanje so naši fantje rabili vsaj točko, tudi s porazom pa so še lahko upali na

napredovanje. Tekma je bila zelo zanimiva in odprta, gledalci so lahko videli kar 13 zadetkov. Azerbajdžan je povedel že v prvi minuti, a veselje ni trajalo dolgo, saj je že v drugi minuti Slovenija prek Vrhovca izenačila. Pred koncem polčasa sta zadela še Čujec in Vrhovec, tako da je bil izid polčasa 3 : 1 za Slovenijo. V drugem polčasu je naprej Azerbajdžan znižal zaostanek, nato je Kroflič povišal na 4 : 2, po tretjem голу Vrhovca pa je Slovenija vodila že s 5 : 2. Azerbajdžan je nato pritiskal in do 36. minute uspel izenačiti na 5 : 5. Z lepo akcijo in zaključkom se je kmalu zatem izkazal Fetič in poskrbel za 6 : 5. Azerbajdžan je nato napadal z dodatnim igralcem v polju, uspel izenačiti, pol minute pred koncem tekme pa je zadel za 7 : 6 in tako je bila tekma odločena. Slovenija je bila zelo blizu novemu uspehu, na koncu pa ji je zmanjkalo moči in zbranosti.

3.2.1 Primerjava med Slovenijo in Azerbajdžanom

Tabela 14: Vrsta napada

	Slovenija	Azerbajdžan
Protinapad	25 (29 %)	12 (14 %)
Organiziran napad na postavljeno obrambo	52 (60 %)	53 (61 %)
Napad po dolgi podaji vratarja	10 (11 %)	7 (8 %)
Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju	0	15 (17 %)
VSI NAPADI	87 (100 %)	87 (100 %)

Ponovno lahko govorimo o približno enakem razmerju organiziranih napadov med obema ekipama. Razlika je spet v napadih z dodatnim igralcem v polju, katerega Slovenija sploh ni uporabila, Azerbajdžan pa je imel kar 15 takih napadov, saj je praktično celoten drugi polčas zaostajal. Slovenija je odigrala kar 13 protinapadov več kot Azerbajdžan, kar pomeni, da so dobro igrali v obrambi in velikokrat ukradli žogo nasprotniku, iz česar je sledil protinapad. V nogometu in tudi futsalu je tako, da če ekipa mora napadati, v obrambi pušča veliko prostora za protinapade in na tej tekmi je bilo temu tako.

Tabela 15: Ustvarjene priložnosti

	Slovenija	Azerbajdžan
Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)	16 (46 %)	11 (25 %)
Podaja v prostor	3 (9 %)	10 (23 %)
Dvojna podaja	0	1 (2 %)
Napaka našega igralca	1 (3 %)	3 (7 %)
Po podaji s strani ali zavrtni žogi	6 (17 %)	13 (30 %)
Priložnost iz prekinitve	9 (25 %)	6 (13 %)
VSE PRILOŽNOSTI	35 (100 %)	44 (100 %)

Kot lahko vidimo, je imel Azerbajdžan nekoliko več priložnosti kot naša reprezentanca, je pa imela Slovenija 9 priložnosti več kot na prvi tekmi, kar govori o tem, da je bila tekma bolj odprta oz. da je bil nasprotnik malenkost manj kvaliteten. Slovenija je imela največ priložnosti po individualni akciji (46 %) in po prekinitvah (25 %), Azerbajdžan pa največ po podaji s strani ali zavrtni žogi (30 %) in po individualnih akcijah (25 %) ter po podajah v prostor (23 %), ki jih je Slovenija uporabila zelo malo (3). Zelo redke so bile na obeh straneh priložnosti po dvojni podaji ali napaki nasprotnika. Morda so naši fantje pustili nasprotniku preveč priložnosti.

3.2.2 Faza napada

Tabela16: Preigravanja in prodori

Število uspešnih preigravanj	7 (50 %)
Število neuspešnih preigravanj	7 (50 %)
VSA PREIGRAVANJA	14 (100 %)
Število uspešnih prodorov	12 (67 %)
Število neuspešnih prodorov	6 (33 %)
VSI PRODORI	18 (100 %)

Kot že prej rečeno, sta ta dva segmenta igre zelo pomembna za ustvarjanje priložnosti. Na tej tekmi je bila Slovenija v 14 poizkusih preigravanj polovično uspešna, v 18 poizkusih prodorov pa je bila na tri poizkuse dvakrat uspešna, enkrat pa ne, kar lahko označimo za uspešno.

Tabela 17: Udarci na vrata

Število strelv v okvir vrat	12 (39%)
Število strelv mimo vrat	13 (42 %)
Število zadetkov	6 (19 %)
VSI STRELI	31 (100 %)
Oddaljenost od vrat pri streljih:	
<i>Znotraj 6 m</i>	3 (10 %)
<i>6 do 10 m</i>	15 (48 %)
<i>Več kot 10 m</i>	13 (42 %)
POVPREČNO ŠTEVILO ZAPOREDNIH PODAJ DO ZAKLJUČKA AKCIJE	1,65 podaje

Tudi po številu strelv (31) in doseženih zadetkih (6) je videti, da je bila tekma odprta in da sta ekipi igrali zelo napadalno. Slovenija je tokrat največ streljala iz prostora med 6 in 10 metri od gola, sledijo pa spet strelji z več kot 10 metrov. Zanimivo je, da skoraj 20 % slovenskih strelv predstavljajo doseženi zadetki, kar pomeni da je vsak 5. strel končal v mreži. Zelo zanimivo je tudi povprečno število zaporednih podaj do zaključka akcije, ki znaša 1,65, kar je identična številka kot na prvi tekmi. To spet pomeni, da je Slovenija na splošno gledano največ streljala na vrata po prekinitvah ali po protinapadih.

Tabela 18: Značilnosti doseženih zadetkov

Vrsta priložnosti	3x priložnost iz prekinitve, 2x po podaji s strani ali zavrtni žogi, 1x Individualna akcija
Del stopala oz. telesa s katerim je bil dosežen zadetek	3x sprednji notranji del stopala, 3x notranji del stopala
Oddaljenost od vrat pri udarcu za zadetek:	
<i>Znotraj 6m</i>	2 (33%)
<i>6 do 10m</i>	3 (50%)
<i>Več kot 10m</i>	1 (17%)
Število zaporednih podaj pred zadetkom	1,1,2,1,2,1 (1,33 podaje)
Vrsta napada pri doseženem zadetku (gleda se kako se je napad začel)	3x protinapad, 2x organiziran napad na postavljeno obrambo, 1x napad po dolgi podaji vratarja
Povprečno trajanje napada pri doseženih zadetkih	3,8 sekunde

Slovenska reprezentanca je na tej tekmi dosegla kar 6 zadetkov. Za doseg le teh je v povprečju potrebovala 1,33 podaje in 3,8 sekunde, kar je nekaj več kot na prvi tekmi, vendar

še vedno kaže na to, da so bili zadetki večinoma doseženi iz prekinitve ali protinapada. Kar 5 od 6 zadetkov je padlo iz manj kot 10 metrov, kar je bistvena sprememba glede na prvo tekmo. Vse te značilnosti kažejo na to, da je nasprotnik Slovenijo spustil bližje голу in ji dovolil več priložnosti za organizacijo in za zaključek napada, kar se vidi tudi na več doseženih zadetkih. Lahko bi celo rekli, da se iz teh podatkov vidi, da je bil drugi nasprotnik v obrambi nekoliko slabši od prvega.

Tabela 19: Izgubljene žoge

Netočna podaja	28 (46%)
Slabo zaustavljanje žoge	14 (23%)
Izgubljeni dvoboji	13 (21%)
Neuspešno preigravanje ali prodor	6 (10%)
VSE IZGUBLJENE ŽOGE	61 (100%)

Slovenska reprezentanca je na drugi tekmi v 87 napadih, ki jih je imela na voljo, 61 žog izgubila. Ponovno je bila najbolj pogosta napaka netočna podaja (46%), pogoste, za razliko od prve tekme, pa so bile izgubljene žoge zaradi slabega zaustavljanja žoge (23%). Takoj za to napako sledijo izgubljeni dvoboji (21%), najmanjkrat pa so naši fantje žogo izgubili po neuspešnem preigravanju ali prodoru, kar pomeni, da se niso brezglavo spuščali v preigravanja, ali pa, da so dobro tehnično podkovani.

3.2.3 Faza obrambe

Tabela 20: Zadetki nasprotnika – Azerbajdžana

Vrsta priložnosti	1x priložnost iz prekinitve, 2x individualna akcija, 2x napaka našega igralca, 1x po podaji s strani ali zavrtni žogi, 1x podaja v prostor
Del stopala oz. telesa s katerim je bil dosežen zadetek	4x sprednji notranji del stopala, 1x nart, 1x »špic«udarec, 1x notranji del stopala
Oddaljenost od vrat pri udarcu za zadetek:	
<i>Znotraj 6 m</i>	3 (43 %)
<i>6 do 10 m</i>	3 (43 %)
<i>Več kot 10 m</i>	1 (14 %)
Število zaporednih podaj pred zadetkom	1,4,5,7,1,10,7 (5 podaj)
Vrsta napada pri doseženem zadetku	2x organiziran napad na postavljeno obrambo, 5x napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju

Nasprotnik slovenske reprezentance, Azerbajdžan, je dosegel kar 7 zadetkov, kar lahko pomeni, da je bila naša obramba nekoliko premalo zbrana, ali pa je bil nasprotnik res zelo dober in učinkovit v fazi napada. Večino golov (6) so dosegli znotraj 10 metrov, v povprečju pa so si za zadetek podali petkrat. Priložnosti za zadetek so bile raznovrstne, zelo zanimivo pa je, da so zadnjih pet zadetkov dosegli po napadu z vratarjem – dodatnim igralcem v polju. To pomeni, da imajo te napade res dobro na trenirane in uigrane, ali pa naša reprezentanca, takih napadov ni dobro branila.

Tabela 21: Postavitev obrambe in odvzemanje žoge glede na prostor

Tretjina igrišča pred lastnim golom	31 (36 %)
Srednja tretjina igrišča	50 (57 %)
Pokrivanje na nasprotnikovi tretjini igrišča – »pressing«	6 (7 %)

VSI NAPADI NASPROTNIKA	87 (100 %)
Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom	17 (46 %)
Odvzem žoge v srednji tretjini	18 (49 %)
Odvzem žoge na tretjini nasprotnika	2 (5 %)
VSE ODVZETE ŽOGE	37 (100 %)

Slovenska reprezentanca se je v obrambi večinoma postavila na srednjo tretjino (57 %) ali na tretjino pred lastnim golom (36 %). Na tretjini nasprotnika so pokrili le šestkrat. Sorazmeren s prostorom postavitve obrambe je bil tudi prostor odvzemanja žoge. 18 žog (49 %) so odvzeli v srednji tretjini, 17 (46 %) pa pred lastnim golom. Omeniti velja še ugotovitev, da je nasprotnik, kadar so naši fantje postavili obrambo že na njihovi tretjini, po pravilu izgubljal žoge z napačno podajo – avtom, česar pa nismo šteli pod odvzete žoge, ampak pod način pridobitve posesti žoge.

Tabela 22: Način pridobitve posesti žoge

Po udarcu	19 (24 %)
Na vrata	6 (8 %)
Mimo vrat	13 (16 %)
Netočna podaja nasprotnika	45 (56 %)
Prestrezanje podaje	26 (32,5 %)
Lovljenje vratarja	1 (1 %)
Avt, gol avt	18 (22,5 %)
Dobljeni dvoboj	16 (20 %)
Z izbijanjem	2 (2,5 %)
S potiskanjem	4 (5 %)
Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika	10 (12,5 %)
VSE PRIDOBLIENE ŽOGE	80 (100 %)

Slovenska reprezentanca je žogo na tekmi daleč najbolj pogosto pridobila po netočni podaji nasprotnika (56 %), in sicer so jo največkrat prestregli (32,5 %) ali pa je nasprotnik podal žogo v avt/gol avt (22,5 %). Bistveno manjkrat kot na prvi tekmi so prišli do posesti žoge po udarcu mimo vrat (16 %), ostale spremenljivke pa so približno enako zastopane. Med dobljenimi dvoboji izstopa slabo preigravanje nasprotnika (12,5 %).

Slovenska reprezentanca je v prvem polčasu storila 5 akumuliranih prekrškov, v drugem pa 2. Skupaj torej 7 prekrškov.

3.3 Tekma Slovenija : Španija

Slovenija se je kot drugo uvrščena v skupini C v četrtfinalu pomerila s prvo uvrščeno iz skupine D, Španijo. Šestkratni evropski prvaki so bili seveda nesporen favorit. To vlogo so pokazali tudi na igrišču, kjer so držali vajeti igre v svojih rokah, naši reprezentanci pa niso dopustili veliko lepih priložnosti. Našo mrežo je v 12. minuti po lepi podaji na drugo vratnico načel Fernando. Pred koncem polčasa pa je nato zadel še Usin. V drugem polčasu je naša reprezentanca zaigrala še bolj napadalno in nekajkrat pokrila nasprotnika že na njegovi tretjini, vendar si izrazite priložnosti žal niso priigrali. Kazen je sledila v 37. minuti, ko je zadel Aicardo po podaji iz kota. Na koncu je Slovenija poizkusila tudi z dodatnim igralcem v polju, to vlogo je imel Alen Fetič, vendar pravega efekta, zadetka, ni bilo. Španci, bolj natančno

Aicardo, so v zadnji minuti izkoristili napako našega napada, prestregli žogo, zadeli preko celega igrišča na prazna vrata in postavil končni rezultat, 4 : 0.

3.3.1 Primerjava med Slovenijo in Španijo

Tabela 23: Vrsta napada

	Slovenija	Španija
Protinapad	11 (14 %)	18 (22 %)
Organiziran napad na postavljeno obrambo	64 (81 %)	55 (69 %)
Napad po dolgi podaji vratarja	1 (1 %)	7 (9 %)
Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju	3 (4 %)	0
VSI NAPADI	79 (100 %)	80 (100 %)

Slovenska reprezentanca je na zadnji tekmi največ napadala z organiziranim napadom (81 %), nekaj protinapadi (14 %), na koncu pa so morali poizkusiti tudi z dodatnim igralcem v polju (4 %). Omeniti velja, da so na tej tekmi, za razliko od prejšnjih dveh, le enkrat prešli v napad po dolgi podaji vratarja. To pa zato, ker je na tretji tekmi v naših vratih stal Alen Mordej in ne Damir Puškar, kot na prvih dveh tekmah. Vsak vratar ima pač svoj stil igre. Španci so napadali podobno kot Slovenci, le z nekaj več protinapadi in brez napada z dodatnim igralcem v polju, saj le-tega niso rabili, ker so večino tekme vodili.

Tabela 24: Ustvarjene priložnosti

	Slovenija	Španija
Individualna akcija (po prodoru ali preigravanju)	8 (25 %)	14 (37 %)
Podaja v prostor	3 (9 %)	1 (3 %)
Dvojna podaja	2 (6 %)	0
Napaka nasprotnika	1 (3 %)	4 (10,5 %)
Po podaji s strani ali zavrtni žogi	5 (16 %)	4 (10,5 %)
Priložnost iz prekinitve	13 (41 %)	15 (39 %)
VSE PRILOŽNOSTI	32 (100 %)	38 (100 %)

Slovenska reprezentanca si je kot na prejšnjih dveh tekmah največ priložnosti ustvarila z individualno akcijo (25 %) in ob prekinitvi (41 %), najmanj pa z dvojno podajo (6 %) in napako nasprotnika (3 %). Pri Špancih velja podobno, le da so oni imeli priložnost po naši napaki nekoliko večkrat (10,5 %), manjkrat pa so priložnost ustvarili s podajo v prostor (3 %). Sedaj lahko že posplošimo trditev, da se v futsalu največ priložnosti ustvari iz prekinitve in z individualno akcijo. Zanimivo je tudi, da Španci niso imeli veliko več priložnosti od naših fantov, kar pomeni, da smo igrali dobro obrambo.

3.3.2 Faza napada

Tabela 25: Preigravanja in prodori

Število uspešnih preigravanj	6 (75 %)
Število neuspešnih preigravanj	2 (25 %)
VSA PREIGRAVANJA	8 (100 %)
Število uspešnih prodorov	7 (44 %)
Število neuspešnih prodorov	9 (56 %)
VSI PRODORI	16 (100 %)

Slovenska reprezentanca je bila na tekmi pri preigravanjih zelo uspešna (75 %), malo manj pa pri prodorih, ki so bili le 44 % uspešni, vendar je to proti tako kvalitetnemu nasprotniku razumljivo.

Tabela 26: Udarci na vrata

Število strel v okvir vrat	9 (39 %)
Število strel mimo vrat	14 (61 %)
Število zadetkov	0
VSI STRELI	23 (100 %)
Oddaljenost od vrat pri strelih:	
<i>Znotraj 6 m</i>	1 (4,5 %)
<i>6 do 10 m</i>	10 (43,5 %)
<i>Več kot 10 m</i>	12 (52 %)
POVPREČNO ŠTEVILO ZAPOREDNIH PODAJ DO ZAKLJUČKA AKCIJE	3,2 podaje

Slovenija je proti Špancem proti vratom ustrelila 23 strel, kar je glede na kakovost nasprotnika dober podatek. Skoraj polovico teh strel je bilo izvedenih iz manj kot 10 metrov oddaljenosti od gola, kar pomeni, da so uspešno prihajali v neposredno bližino gola. V povprečju so si od osvojitve žoge do udarca podali 3,2 podaje, kar je približno enkrat več kot na ostalih dveh tekmah. Podatki glede udarcev so dobri, manjka le kakšen zadetek.

Zadetekov na tej tekmi slovenska reprezentanca ni dosegla.

Tabela 27: Izgubljene žoge

Netočna podaja	37 (63 %)
Slabo zaustavljanje žoge	8 (13,5 %)
Izgubljeni dvoboji	8 (13,5 %)
Neuspešno preigravanje ali prodor	6 (10 %)
VSE IZGUBLJENE ŽOGE	59 (100 %)

Slovenska reprezentanca je od 79 napadov, ki jih je imela na tekmo, 59 žog izgubila. Največ jih je spet izgubila z netočno podajo (63 %), ostale tri spremenljivke pa so bile dokaj izenačene. Spet lahko posplošimo, da se največ žog v futsalu izgubi z netočno podajo, pa naj bo to prestrežena žoga ali pa podaja v avt/gol avt.

3.3.3 Faza obrambe

Tabela 28: Zadetki nasprotnika – Španija

Vrsta priložnosti	2X individualna akcija, 1x po podaji s strani ali zavrtni žogi, 1x priložnost iz prekinitev
Del stopala oz. telesa s katerim je bil dosežen zadetek	1x notranji del stopala, 1x »špic« udarec, 1x nart, 1x sprednji notranji del stopala
Oddaljenost od vrat pri udarcu za zadetek:	
<i>Znotraj 6 m</i>	1 (25 %)
<i>6 do 10 m</i>	1 (25 %)
<i>Več kot 10 m</i>	2 (50 %)
Število zaporednih podaj pred zadetkom	2,1,1,0 (1 podaja)
Vrsta napada pri doseženem zadetku	2x protinapad, 1x organiziran napad na postavljeno obrambo,

Španci so na tekmi dosegli 4 zadetke. Dvakrat so zadeli iz protinapadov, enkrat pa po prekinitvi. To zelo spominja na značilnosti doseganja zadetkov Slovenije. Za gol so si v povprečju podali enkrat, kar za njih ni najbolj značilno. Tudi na tej tekmi je bil en zadetek dosežen s tako imenovanim »špic« udarcem, tako da lahko vidimo, da se ta udarec v futsalu pogosto uporablja.

Tabela 29: Postavitev obrambe in odvzemanje žoge glede na prostor

Tretjina igrišča pred lastnim golom	22 (28 %)
Srednja tretjina igrišča	53 (66 %)
Pokrivanje na nasprotnikovi tretjini igrišča – »pressing«	5 (6 %)
VSI NAPADI NASPROTNIKA	80 (100 %)
Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom	9 (31 %)
Odvzem žoge v srednji tretjini	20 (69 %)
Odvzem žoge na tretjini nasprotnika	0
VSE ODVZETE ŽOGE	29 (100 %)

Slovenska reprezentanca do zaključka tekme Špancev ni nikoli pokrila po celem igrišču, saj so se zavedali, da je nasprotnik zmožen to hitro spremeniti v svojo priložnost. Na koncu pa jim ob zaostanku ni preostalo drugega, kot da so jih nekajkrat pokrili že na njihovi tretjini. O tem, kako izkušeni so igralci Španije, priča tudi podatek, da jim naši fantje niso odvzeli niti ene žoge na njihovi tretjini igrišča. Drugače pa spremenljivke za odvzemanje žoge glede na prostor sovpadajo s prostorom postavitve obrambe.

Tabela 30: Način pridobitve posesti žoge

Po udarcu	15 (20 %)
Na vrata	1 (1,5 %)
Mimo vrat	14 (18,5 %)
Netočna podaja nasprotnika	46 (60 %)
Prestrezanje podaje	17 (22 %)
Lovljenje vratarja	4 (5 %)
Avt, gol avt	25 (33 %)
Dobljeni dvoboj	15 (20 %)
Z izbijanjem	7 (9 %)
S potiskanjem	2 (3 %)
Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika	6 (8 %)
VSE PRIDOBLJENE ŽOGE	76 (100 %)

Slovenija je na tej tekmi žogo spet daleč največkrat pridobila po netočni podaji nasprotnika, in sicer jo je nasprotnik največkrat kar sam poslal z igrišča (33 %), velikokrat pa so jo tudi prestregli (22 %). Po strelu mimo vrat so žogo pridobili štirinajstkrat (18,5 %), z dobljenimi dvoboji pa petnajstkrat (20 %).

Slovenska reprezentanca je v prvem polčasu storila 1 akumuliran prekršek, v drugem pa 5, kar je pomenilo, da je morala na koncu paziti, saj bi naslednji prekršek pomenil kazenski strel z 10 metrov. Skupaj je torej storila 6 prekrškov.

3.4 Slovenska reprezentanca na EURU 2014

Dobljene podatke treh posameznih tekem smo sešteli in za vse spremenljivke izračunali deleže pojavnosti. S tem smo dobili podatke, ki predstavljajo značilnosti igre slovenske reprezentance na evropskem prvenstvu. Podatki so torej predstavljeni za vse tekme skupaj in niso povprečja za posamezno tekmo. Nekatere značilnosti igre smo predstavili v grafikonih, nekatere pa v tabelah. Na koncu pa smo značilnosti igre naše reprezentance opisali z besedami in jih preverili s pomočjo zastavljenih hipotez.

3.4.1 Faza napada

Slovenska reprezentanca je imela na prvenstvu na treh tekmah na voljo 240 napadov, kar znaša v povprečju 80 napadov na tekmo (grafikon 1).

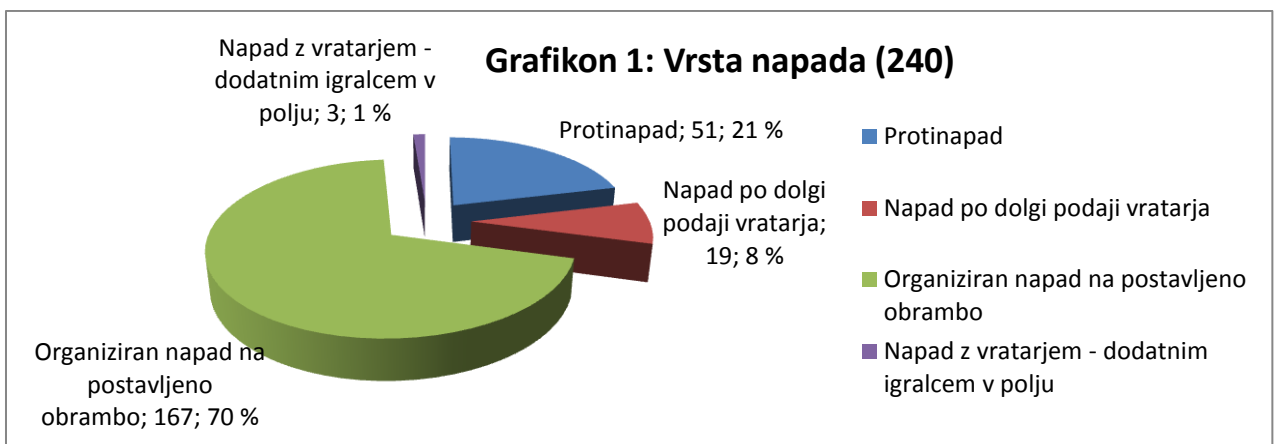

Tabela 31: Število preigravanj in prodorov

PREIGRAVANJA			PRODORI		
Uspešna	Neuspešna	Skupaj	Uspešni	Neuspešni	Skupaj
18 (56 %)	14 (44 %)	32	27 (60 %)	18 (40 %)	45

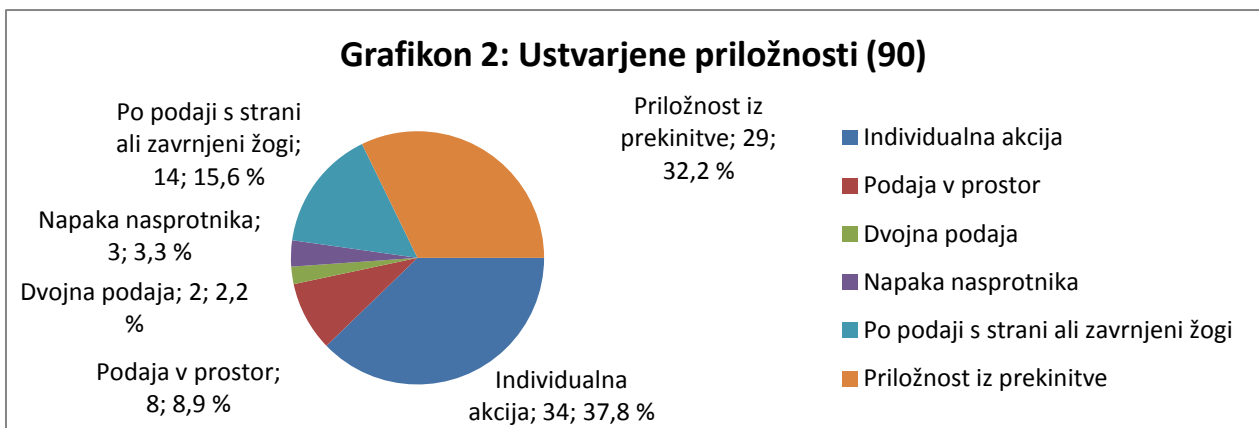

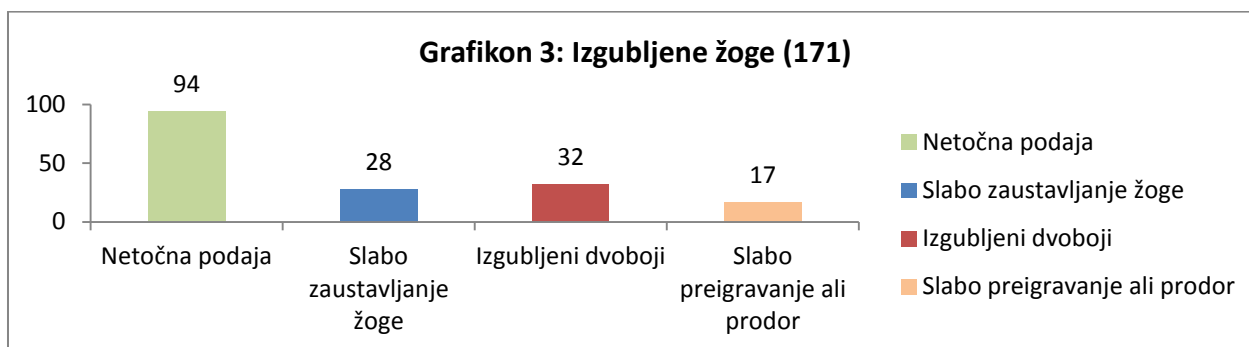
Tabela 32: Udarci proti vratom (74)

Streli mimo vrat	Streli v okvir vrat	Zadetki	Vsi streli
36 (49 %)	29 (39 %)	9 (12 %)	74

Znotraj 6 metrov	6 do 10 metrov	Več kot 10 metrov	Vsi strelji
6 (8 %)	29 (39 %)	39 (53 %)	74

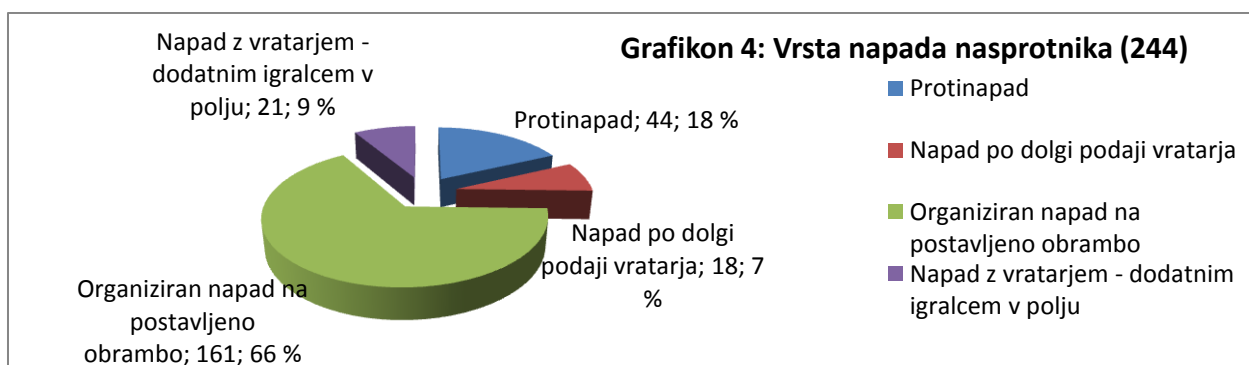
Tabela 33: Doseženi zadetki (9 zadetkov)

Vrsta priložnosti za zadetek (na tekmo)	Priložnost iz prekinitve = 4 (44,5 %)	Individualna akcija = 3 (33,3 %)	Po podaji s strani = 2 (22,2 %)
Vrsta napada pri doseženem zadetku	Protinapad = 5 (55,5 %)	Napad po dolgi podaji vratarja = 1 (11,1 %)	Organiziran napad na postavljeno obrambo = 3 (33,3 %)
Oddaljenost od vrat:	Znotraj 6 metrov = 2 (22,2 %)	6 do 10 metrov = 3 (33,3 %)	Več kot 10 metrov = 4 (44,5 %)
Del telesa, s katerim je dosežen zadetek (v povprečju)	Sprednji notranji del = 5 zadetkov (55,5 %)		Notranji del = 4 zadetki (44,5 %)
Število zaporednih podaj v akciji za zadetek: 0,83 podaje			
Trajanje napada za zadetek v povprečju: 3 sekunde			

Število zaporednih podaj do strela na vrata v povprečju na tekmo je 2,425.

3.4.2 Faza obrambe

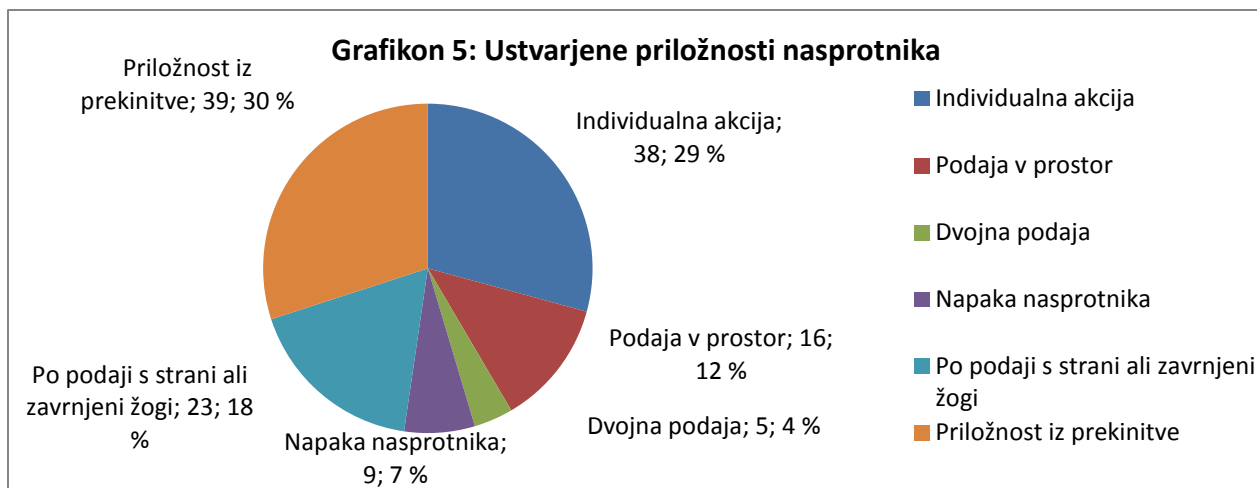

Tabela 34: Zadetki nasprotnika (13)

Vrsta priložnosti za doseg zadetka	Priložnost iz prekinitev = 3 (23 %)	Individualna akcija = 4 (31 %)	Po podaji s strani = 3 (23 %)	Podaja v prostor = 1 (8 %)	Napaka našega igralca = 2 (15 %)
Vrsta napada pri doseženem zadetku	Protinapad = 2 (15 %)	Napad po dolgi podaji vratarja = 1 (8 %)	Organiziran napad na postavljeno obrambo = 4 (31 %)	Napad z vratarjem – dodatnim igralcem v polju = 6 (46 %)	
Oddaljenost od vrat pri strelu za zadetek:	Znotraj 6 metrov = 4 (31 %)	6 do 10 metrov = 6 (46 %)		Več kot 10 metrov = 3 (23 %)	
Del telesa s katerim je dosežen zadetek	Sprednji notranji del = 6 zadelkov (46 %)	Notranji del = 3 zadelki (23 %)		Nart = 2 (15,5 %)	Špic udarec = 2 (15,5 %)
Število zaporednih podaj v akciji za zadetek: 3,85 podaje					

Tabela 35: Postavitev in odzemanje žoge glede na prostor

Tretjina igrišča pred lastnim golom	82 (34 %)
Srednja tretjina igrišča	142 (58 %)
Pokrivanje na nasprotnikovi tretjini igrišča – »pressing«	20 (8 %)
VSI NAPADI NASPROTNIKA	244
Odvzem žoge na tretjini pred lastnim golom	42 (43 %)
Odvzem žoge v srednji tretjini	52 (54 %)
Odvzem žoge na tretjini nasprotnika	3 (3 %)
VSE ODVZETE ŽOGE	97

Tabela 36: Način pridobitve posesti žoge

Po udarcu	58 (25 %)
Na vrata	11 (5 %)
Mimo vrat	47 (20 %)
Netočna podaja nasprotnika	126 (55 %)
Prestrežanje podaje	59 (26 %)
Lovljenje vratarja	7 (3 %)
Avt, gol avt	60 (26 %)
Dobljeni dvoboj	46 (20 %)
Z izbijanjem	13 (6 %)
S potiskanjem	16 (7 %)
Slabo preigravanje ali prodor nasprotnika	17 (7 %)

Slovenija je skupno na vseh treh tekmah naredila 19 prekrškov, kar nanese v povprečju 6,33 prekrška na tekmo in 3,16 prekrška na polčas.

3.4.3 OPIS ZNAČILNOSTI IGRE SLOVENSKE REPREZENTANCE

Slovenska reprezentanca je na prvenstvu odigrala 3 tekme, dve je izgubila, eno pa zmagala. Dosegla je 9 zadetkov, prejela pa jih je 13. V povprečju so to 3 doseženi zadetki in 4,3 prejetega zadetka.

Glede števila napadov je v futsalu, vsaj glede na tako definiranje pojma napad, kot smo ga uporabili mi, med številom napadov ene in druge ekipe vedno razlika za največ enega. Tako, da so bili glede števila napadov vedno izenačeni z nasprotniki. Skupno so na treh tekmah izvedli 240 napadov, kar v povprečju pomeni 80 napadov na tekmo. Najpogosteje (70 %) je naša reprezentanca uporabljala organiziran napad na postavljeno obrambo. V 20 % procentih je napadala s protinapadi, nekaj pa tudi po dolgi podaji vratarja (grafikon 1).

Slovenija si je prav na vseh treh tekmah uspela pripraviti manj priložnosti kot njen nasprotnik. Po pričakovanjih so si največ priložnosti ustvarili po individualni akciji (38 %) in iz prekinitev (32 %). Najmanj si jih je ustvarila po napaki nasprotnika ali dvojni podaji, kar je presenetljivo (grafikon 2).

Glede na to, da si je največ priložnosti ustvarila po individualnih akcijah, so seveda zelo zanimivi podatki o preigravanjih in prodorih. Slovenski igralci so s preigravanjem na treh tekmah poizkusili dvaintridesetkrat in bili pri tem osemnajstkrat uspešni, kar pomeni 56 % uspešnost. Še večkrat, kar petinštiridesetkrat, so poizkusili s prodori. Tudi tukaj so bili dokaj uspešni, in sicer sedemindvajsetkrat, kar pomeni 60 % uspešnost. Glede na uspešnost preigravanj in prodorov bi lahko ocenili, da so naši reprezentanti dobro tehnično podkovani (tabela 31).

Naši fantje so na treh tekmah proti vratom sprožili 74 strelav, kar znese slabih 25 strelav na tekmo. Približno polovica teh strelav je šla mimo vrat nasprotnika, 39 % pa v okvir vrat, ostalo so bili zadetki. Iz 74 strelav so dosegli skupno 9 zadetkov, kar pomeni 12 % učinkovitost. Večinoma so streljali iz razdalje več kot 10 metrov (53 %) in razdalje med 6 in 10 metrov (39 %) od gola, zelo malo pa v kazenskem prostoru. Povprečno število podaj od osvojitve žoge do udarca na vrata je bilo 2,425 (tabela 32).

Največ zadetkov (4) so dosegli iz prekinitev 32 %, sledijo 3 zadetki po individualni akciji in dva zadetka po podaji s strani ali zavrtni žogi. Gole so dosegali samo s sprednjim notranjim delom stopala (55 %) in notranjim delom stopala (45 %). Največ golov (4) so dosegli iz razdalje več kot 10 metrov, najmanj pa iz kazenskega prostora (2). Za doseg zadetka so si v povprečju od osvojitve posesti žoge do zadetka podali 0,83 krat, povprečen napad za zadetek pa je trajal 3 sekunde. Največ golov (5) so dosegli s protinapadom, najmanj pa z dodatnim igralcem v polju (0) in po dolgi podaji vratarja (1). V povprečju so dosegli 3 zadetke na tekmo (tabela 33).

Slovenska reprezentanca je na prvenstvu izgubila 171 žog. Največ (55 %) so jih izgubili z netočno podajo, medtem, ko je bil odstotek izgubljenih žog zaradi slabega zaustavljanja,

izgubljenega dvoboja ali slabega preigravanja približno enak in sicer od 10 do 20 % (grafikon 3).

V obrambi so se naši fantje srčno borili in igrali dokaj pametno. Najpogosteje so se v obrambo postavili na srednji tretjini igrišča (58 %) in pa na tretjini pred svojim golom (34 %). Na tretjini nasprotnika so postavili obrambo le, ko so bili primorani doseči zadetek. Ugotovili smo, da je vedno, ko so naši fantje postavili obrambo na nasprotnikovi tretjini, nasprotniki izgubili žogo z napačno podajo. Žogo so najpogosteje odvzemali tam, kjer so največkrat postavili obrambo, na srednji tretjini (54 %) in na tretjini pred svojim golom (43 %) (tabela 35).

Nasprotniki so našo obrambo najpogosteje napadali z organiziranim napadom na postavljeno obrambo (66 %) in pa s protinapadi (18 %), kar je za moderni futsal zelo značilno. Z dodatnim igralcem v polju so nas napadli le, ko so bili v zaostanku in so morali doseči zadetek (grafikon 4).

Naši nasprotniki so si podobno kot mi, največ priložnosti ustvarili iz prekinitev (30 %) in po individualni akciji (29 %). Najmanj so tudi oni uporabljali dvojno podajo (4 %) in prihajali do priložnosti po napaki našega igralca (7 %). Tudi razmerje priložnosti s podajo v prostor in podajo s strani ali zavrnjeno žogo je približno enako kot pri naši reprezentanci (grafikon 5).

Največ golov je Slovenija dobila po individualni akciji (4), priložnosti iz prekinitve (3) in po podaji s strani ali zavrjnjeni žogi (3). En zadetek so dobili še iz podaje v prostor in 2 po napaki našega igralca. V povprečju so prejeli 4,3 gola na tekmo. Za razliko od doseženih golov so jih največ (6) prejeli iz razdalje med 6 in 10 metri, 4 pa iz kazenskega prostora. Iz razdalje več kot 10 metrov so prejeli 3 zadetke. Povprečno število zaporednih podaj v akciji za zadetek je bilo 3,85 podaje, kar je precej več kot pri naši reprezentanci. Največ zadetkov (6) je slovenska obramba prejela iz napadov z dodatnim igralcem v polju, 4 pa so prejeli po organiziranemu napadu na postavljeno obrambo (tabela 34).

Slovinci so posest žoge najpogosteje pridobili po netočni podaji nasprotnika (55 %), in sicer so 59 žog prestregli, 60 pa jih je nasprotnik, zaradi dobre in agresivne obrambe poslal v avt/gol avt sam. 25 % procentov žog so osvojili po udarcu nasprotnika, navadno mimo vrat, 20 % pa z dobljenimi dvoboji (tabela 36).

Glede ugotovitev, ki ne temeljijo na podlagi spremenljivk, lahko najprej povem, da sem bil ob ogledu posnetkov navdušen nad motiviranostjo, srčnostjo in ekipnim duhom naših reprezentantov. Vsi skupaj so res delovali kot velika družina in dihali drug za drugega. Cela reprezentanca je proslavila vsak blokiran strel, izbito žogo in ubranjeno priložnost nasprotnika. Tudi igralci na klopi in trenerji so bili zelo aktivno vključeni v tekme in neprestano spodbujali tiste na igrišču. Res se je videlo, kako si želijo uspeha in koliko jim reprezentanca pomeni.

Glede same igre lahko rečem, da so v obrambi igrali zelo disciplinirano in borbena, čeprav so dobili kar nekaj zadetkov. Moramo se zavedati, da so igrali proti trem reprezentancam, ki so na papirju veliko boljše od naših fantov, kar pa se na igrišču ni dosti poznalo. V napadu so igrali preprosto, večino golov so dosegli iz prekinitev, samostojnih prodorov ali pa po podajah s strani v sredino oz. podaji na drugo vratnico, s katerimi je blestel predvsem Kristjan Čujec.

Vsem fantom gre čestitati za prikazano igro, pristop in za zgodovinski uspeh na evropskih prvenstvih – prve točke in preboj med 8 najboljših ekip v Evropi, kar je za naš futsal izjemen dosežek.

3.5 Preverjanje hipotez

HIPOTEZA 1, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca največkrat napade nasprotnika z organiziranim napadom na postavljeno obrambo, **je potrjena**. Ta napad je uporabila kar v 70 % svojih napadov (grafikon 1).

HIPOTEZA 2, ki pravi, da si slovenska reprezentanca na tekmah pripravi največ priložnosti po individualni akciji, **je potrjena**. Po individualni akciji si je pripravila kar 38 % priložnosti (grafikon 2).

HIPOTEZA 3, ki pravi, da slovenska reprezentanca doseže malo zadetkov iz prekinitev, **je zavrnjena**, saj so slovenski reprezentanti največ golov (4) dosegli prav iz prekinitev (tabela 33).

HIPOTEZA 4, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca večino golov doseže s streli med 6 in 10 metri oddaljenosti od vrat, **je zavrnjena**, saj so slovenski reprezentanti največ golov (4) dosegli z razdalje več kot 10 metrov (tabela 33).

HIPOTEZA 5, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca večino golov doseže z nogo, in sicer s sprednjim notranjim delom, **je potrjena**, saj so naši igralci dosegli 5 od 9 zadetkov s sprednjim notranjim delom stopala (tabela 33).

HIPOTEZA 6, ki pravi, da slovenska reprezentanca največ žog izgubi z netočnimi podajami, **je potrjena**, saj so na ta način izgubili kar 55 % žog (grafikon 3).

HIPOTEZA 7, v kateri trdimo, da si slovenska reprezentanca v povprečju za dosego zadetka poda manj kot desetkrat, **je potrjena**, saj so si za zadetek v povprečju podali le 0,83 krat (tabela 33).

HIPOTEZA 8, ki pravi, da si nasprotniki slovenske reprezentance največ priložnosti pripravijo po individualni akciji, **je zavrnjena**, saj si naši nasprotniki malenkost več priložnosti pripravijo iz prekinitev (30 %). So pa priložnosti po individualni akciji takoj na drugem mestu z 29 % (grafikon 5).

HIPOTEZA 9, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca navadno postavi obrambo in odvzame žogo na tretjini pred svojim golom, **ni potrjena**, saj se oboje največkrat zgodi v srednji tretjini (58 % za postavitev obrambe, 54 % za prostor odvzema žoge) (tabela 34).

HIPOTEZA 10, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca največ golov prejme iz organiziranega napada, **je zavrnjena**, saj so največ golov (46 %) prejeli po napadu z vratarjem – dodatnim igralcem v polju (tabela 34).

HIPOTEZA 11, v kateri trdimo, da slovenska reprezentanca največ žog pridobi z napačno podajo nasprotnika, **je potrjena**, saj na ta način pridobijo kar 55 % osvojenih žog (tabela 36).

HIPOTEZA 12, v kateri trdimo, da slovenski reprezentanti v povprečju na tekmo storijo manj kot 6 prekrškov, **je zavrnjena**, saj so jih v povprečju storili 6,33 na tekmo.

4 SKLEP

Namen analize je bil ugotoviti osnovne značilnosti igre slovenske futsal reprezentance na evropskem prvenstvu 2014 v Belgiji tako v obrambi kot tudi v napadu. Zato smo na podlagi posnetkov tekem analizirali vse tri tekme naše reprezentance. Opazovali smo vnaprej določene spremenljivke tako za obrambo kot za napad, jih analizirali, zbrali in sešteli podatke in jih predstavili. Opazovali smo petinpetdeset (55) spremenljivk, znotraj njih pa postavili dvanajst (12) hipotez, od katerih smo jih sedem (7) potrdili in (5) zavrnil.

Ugotovljeno je bilo, da je slovenska reprezentanca na prvenstvu največ napadala z organiziranim napadom na postavljeno obrambo. Ta napad so največ uporabljali tudi njeni nasprotniki. Slovenska reprezentanca si je na vseh tekmah ustvarila manj priložnosti in manjkrat udarila proti vratom kot njen nasprotnik, kar pa ne pomeni, da ne morejo doseči več zadetkov kot nasprotnik, kar so dokazali, ko so premagali Italijo.

Največ priložnosti si je naša reprezentanca ustvarila po individualnih akcijah in iz prekinitev, enako pa velja tudi za njene nasprotnike. Na tekmo je naša reprezentanca v povprečju sprožila 25 strelav, dosegla pa 3 zadetke. Večinoma so streljali in dosegli zadetke iz razdalje več kot 10 metrov.

Največ žog so izgubili z netočno podajo, v preigravanjih in prodorih pa so bili nekaj več kot polovično uspešni. Največ žog so pridobili z netočno podajo nasprotnika, in sicer polovico po prestreženi žogi, polovico neuspešnih podaj nasprotnika pa je končalo v avtu.

V obrambi so se največkrat postavili na srednji tretjini ali tretjini pred svojim golom, kjer so tudi največkrat odvzeli žogo. V povprečju so prejeli 4,3 zadetka na tekmo, in sicer največ po individualni akciji in iz prekinitve in iz razdalje od 6 do 10 metrov. Nasprotnik je največkrat za zadetek napadel z vratarjem – dodatnim igralcem v polju.

Na splošno gledano je slovenska reprezentanca dokazala, da je njen zaostanek za najboljšimi evropskimi ekipami vedno manjši, zato lahko upamo, da so pred nami novi uspehi.

Z našo raziskavo smo več kot zadovoljni, seveda pa bi lahko bila še boljša. Glede naše analize lahko rečemo, da bi bilo dobro, če bi imeli na razpolago še več tekem naše reprezentance in bi tako lahko podatke še bolj posplošili. Določene spremenljivke bi lahko postavili še bolj natančno, ali pa kakšno zamenjali z drugo. Morda ne bi bilo slabo, če bi analizirali še postavitev igralcev na igrišču, sisteme napadanja in branjenja ali pa analizirali igro v napadu tako, da bi lahko na koncu predstavili nekaj točno določenih akcij, ki so bile značilne za našo reprezentanco. Vendar je za tako analizo potrebno veliko več teoretičnega in taktičnega znanja na področju futsala, ki pa ga sam še nimam, zato se za tako vrsto analize nismo odločili.

Vseeno mislimo, da smo z našo raziskavo podali veliko rezultatov in ugotovitev, ki bodo za neposredno prakso dokaj pomembna dopolnitev k usmeritvi treninga nogometašev in same futsal igre predvsem v taktičnem smislu. V teoretičnem smislu naloga predstavlja določen doprinos v bogatenju informacij na področju analize igre in futsala samega, saj bo s pomočjo takih analiz v prihodnosti mogoče spremljati in analizirati razvoj tega športa.

5 VIRI

- Berger, J. (2008). *Analiza igre italijanske nogometne reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu leta 2006* (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22044480BergerJaka.pdf>
- Černuta, T. (2011). *Analiza modela igre španske reprezentance v napadu na svetovnem nogometnem prvenstvu v južnoafriški republiki 2010* (Diplomsko delo). Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Ljubljana.
- Elsner, B. (2004). *Nogomet – teorija igre*. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
- Habibija, D. (2009). *Futsal*. Mostar: samozaložba.
- Kovačič, D. (2011). *Analiza modela igre francoske reprezentance v napadu – svetovno nogometno prvenstvo v Nemčiji 2006*. (Diplomsko delo). Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Ljubljana.
- Kragelj, I. (2009). *Klub malega nogometa Puntar Kneža : zgodovinski oris delovanja kluba od nastanka 1974 do 2008* (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22047150KrageljIgor.pdf>
- Lah, A. (2008). *Analiza igre francoske nogometne reprezentance v obrambi na svetovnem prvenstvu leta 2006* (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22052720LahAndrej.pdf>
- Opeka, T. (2011). *Analiza nogometne igre v obrambi na svetovnem prvenstvu v Južnoafriški republiki leta 2010* (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22044250OpekaTomaz.pdf>
- Plaznik, M. (2009). *Futsal Slovenija: mali nogomet: 25 let*. Ljubljana: Nogometna zveza Slovenije.
- Ramot, N. (2013). *Primerjava igre v napadu slovenske mlade reprezentance U17 z drugimi reprezentancami na evropskem nogometnem prvenstvu v Sloveniji leta 2012* (Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport). Pridobljeno iz <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Diplome/Diploma22090028RamotNiko.pdf>
- Roj, E. (1989). *Analiza igre malega nogometa* (Diplomsko delo). Fakulteta za telesno kulturo, Ljubljana.
- Tivold, Š. (2012). *FIFA futsal pravila igre*. Ljubljana: Nogometna zveza Slovenije.
- UEFA Futsal Euro 2014*. (2014). Wikipedia. The free encyclopedia. Pridobljeno iz http://en.wikipedia.org/wiki/UEFA_Futsal_Euro_2014
- Urbančič, T. (1992). *Kronološki zapis akcij z žogo in primer analize igre malega nogometa* (Diplomsko delo). Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, Ljubljana.
- Žerdin, B. (2007). *Futsal na pragu sprememb* (Diplomsko delo, Univerza v Mariboru, Ekonomsko-poslovna fakulteta Maribor). Pridobljeno iz <http://cobiss6.izum.si/scripts/cobiss?ukaz=DISP&id=1131583747272336&rec=1&sid=6>